

SMil BLADET

ÅRGANG 25
NR 1 2004

BLIND OG TIL
SM

TIL SUT, BLE
OG BAMSER

FEST PÅ
DRAGSHOLM
SLOT

I EN KÆLDER HVID

tema:

SM og Relationer

85 DK

Blind makker

- SM når øjenkontakt ikke er mulig

Hey - jeg er til smæk

- Om at springe ud som masochist

Fest på Dragsholm slot

- Lysten, fantasien og drømmene får rum

I en kælder hvid som SM

- Eget spankingrum i kulkælderen

ARTIKLER

- 8 Blind makker
- 16 Hey - jeg er til smæk
- 24 SMil til verden
- 26 I en kælder hvid som SM
- 36 Selvkørende og til smæk
- 38 Baby Mille
- 44 Hvordan fortæller man, at man er til SM

SYNSPUNKTER

- 5 Leder
- 42 Læserbrev
- 45 I begyndelsen var ordet

NOVELLER & DIGTE

- 13 Pornohule
- 41 Truth hurts
- 48 Bonsai
- 62 At bære en byrde

EVENTS

- 20 Fest på Dragsholm Slot

ANMELDELSER

- 29 Jeg kalder den Manfred
- 30 www.morethanvanilla.dk
- 32 Boganmeldelser

DIVERSE

- 14 Kort nyt
- 67 Bogcafé katalog

Udgiver

Den Selvejende Institution
Forlaget SMil
Postboks 691
2200 København N
Tlf: 28 95 99 23
smilbladet@smilbladet.dk
www.smilbladet.dk

Redaktion

Ansvarshavende redaktør:

Lars Kaastrup, lars@smilbladet.dk

Art Director:

Valentin, valentin@smilbladet.dk

Layout:

Elle
Emil Olsen, emil@smilbladet.dk

Redaktionssekretær:

Mahari, mahari@smilbladet.dk

Redaktionsmedlemmer:

Leon Skytte, leon@smilbladet.dk
Tøjte, toejte@smilbladet.dk
Shadowman, shadowman@smilbladet.dk
Shadowwoman, shadowwoman@smilbladet.dk
Victor Felix, victor@smilbladet.dk

Illustrationer:

Emil Olsen, emil@smilbladet.dk
A. Kaiser
Åsa Harvard

Foto:

Sir Stefan, stefan@smilbladet.dk
Frank, frank@smilbladet.dk
Hurricane

Korrektur:

Mahari, mahari@smilbladet.dk
Ellen, ellen@smilbladet.dk

Fotosats og tryk:

Trykcentralen Fyn A/S

Oplag:

2000

Tema i næste udgave af SMil Bladet

”Mænds seksualitet”

Størstedelen af den ponografi, der udgives i Danmark, er forbeholdt mænd. Den er målrettet mod mænd, den produceres af mænd - med få undtagelser - og den købes af mænd.

På sexklubber betaler mænd skyhøje adgangsgebyrer, imens kvinder og par lukkes ind for et symbolsk beløb - eller ganske gratis. Det virker symptomatisk, at mænd er stærkt overrepræsenterede og ugle sete, når der søges partnere. I betragtning af, at vi er omtrent lige mange af hvert køn, er det værd at tænke over.

Indenfor SM synes klichéerne næsten at træde hinanden over tæerne. Enten er mænd alvidende herskere med engelske adelstitler - eller også er de usle slavekøtere, som tigger om at falde i nåde hos dominaer - helt betingelsesløst. Det virker faktisk som om, mænd dyrker sex på kvinders præmisser. Kan det virkelig være sandt?

SMil Bladet trænger til juni ind bag klichéerne og stereotypen; de har nemlig langt mere at byde på, mændene, end man umiddelbart får indtryk af.

Mød bl.a. Anders, som fortæller om et rigt og særdeles eksperimenterende liv med SM, biseksualitet, transvestisme, følelser og begær.

Vi har også stævnet dominerende mænd til en diskussion om sadomasochisme, hvor det vil vise sig, om de er så entydige, som de ofte fremstår.

Og selvfølgelig bringer vi også pirrende erotiske noveller - anmeldelser - og meget, meget mere...

Vi vil meget gerne høre fra alle - både mænd og kvinder; så hvis du har noget på hjerte, som handler om mænds seksualitet, eller hvis du har et forslag til en interessant artikel, du synes, vi bør bringe, så send en mail til smilbladet@smilbladet.dk, eller ring til redaktøren på 28 95 99 23

Seneste frist for indsendt materiale til næste nummer er 15. april.

Udgivelse

SMil Bladet udkommer fire gange om året i den første uge af marts, juni, september og december.

Abonnement

Bestil ved at skrive eller maile (abonnent@smilbladet.dk) til Forlaget SMil. Du modtager et girokort, og når det er betalt, sendes bladet. Bladet sendes diskret i anonym kuvert. 4 numre: 290 kr.

Bidrag

Redaktionen modtager gerne bidrag i form af tekst og billeder, men kan ikke påtage sig noget ansvar for uopfordret indsendt materiale. Vi modtager meget gerne bidrag i elektronisk form, noveller kan mailes til noveller@smilbladet.dk og andet materiale til redaktion@smilbladet.dk

Indsendt stof kan - om ønsket - bringes under pseudonym; dog skal redaktionen (jvf. presseloven) have navn og korrekt adresse og for fotografiers vedkommende tillige både modell(ler)s og fotografens skriftlige tilladelse (underskrift bag på foto). Medsend frankeret kuvert, hvis stof-fet ønskes returneret.

Stof bragt i SMil Bladet tilhører bladet og kan bringes på SMil Bladets hjemmeside (www.smilbladet.dk) eller genoptrykkes, efter redaktionens skøn; dog kan særlige aftaler med henholdsvis fotografer, andre bidragydere og modeller indgås med redaktionen.

Alt stof behandles fortroligt. Artikler og illustrationer udtrykker ikke nødvendigvis redaktionen eller Landsforeningen SMils holdning. Redaktionen forbeholder sig ret til at afvise og redigere, herunder forkorte, indsendte indlæg. Hvis dette ikke ønskes, skal dette udtrykkeligt anføres i manuskriptet.

Eftertryk af tekst og billeder - helt eller delvis - er kun tilladt med den ansvarshavende redaktørs skriftlige accept.

Der modtages kun frivillige bidrag - altså intet honorar.

Standardiseret Dansk Normalvejr

SMil Bladet har talt med mennesker om sex. Denne gang har vi talt med mennesker, som normalt tier helt stille, når emnet er netop seksualitet. Og med nogle, som bestemt ikke gør. De er til gengæld alle ret enige om, at man må kunne tale om sex.

Det rusker, regner og sner i vild forvirring. Og pludselig skinner solen. Det er som om, vejret ikke rigtig kan beslutte sig for, om det er vinter eller forår.

Jeg har ind imellem forestillet mig, at man må kunne indføre et standardiseret, dansk normalvejr, så man ved, hvad man har at forholde sig til. På den anden side er forestillingen om, hvad gennemsnittet af dansk vejr ville føre til, ikke voldsomt forskellig fra, hvad vi faktisk finder os i allerede, nemlig en uforudsigelig blanding af det hele, lige fra fimbul-vinter til subtropisk Marabou-vejr.

Omvendt er det måske netop det omskiftelige og uforudsigelige, der gør det værd at stå op om morgenen; solskin ville næppe være det samme, hvis solen sved planterne af året rundt - ligesom duften af regnvåd

skovbund heller ikke ville være den samme, hvis skoven altid var en pløret sump.

Skam

Mange mennesker med en anderledes seksualitet har oplevet perioder, hvor de samlede sammen, hvad der måtte findes af vidnesbyrd om deres besværlige seksualitet. Dage, hvor håndjern, lakkjoler, halsbånd, sko og blanke klemmer er blevet kylet i en pose, båret ned i gården og sendt afsted med skraldemanden.

Og ofte handler det om skam - og om bekymringer for andre menneskers reaktion på det, vi ofte knapt selv ved præcist, hvad er. Eller ængstelse for at være underlig. Eller syg. Eller for at blive udstødt. Eller afvist.

Tag-mig-som-jeg-er

En del danskere har i denne udgave af SMil Bladet givet deres tanker og meninger tilkende om det at dyrke en seksualitet, som er anderledes - eller at drømme om at gøre det - og vi har bedt dem forholde sig til den måde, de håndterer det på overfor familie, kolleger, venner og bekendte. Nogle råber nærmest deres begejstring ud fra hustagene, imens de synes at signalere "tag mig som jeg er" i alt, hvad de siger og gør. Andre længes i alt for lange nætter med hemmelige chatprofiler, noveller på Internettet og partnere, som enten ikke aner spor - eller som bliver mere og mere fortvivlede over ikke at ane, hvad der foregår.

Ny formand i SMil

Samtidig tegner vi et portræt af den nye formand for SMil i København, som i allerhøjeste grad har ønsker om diskretion, forholdsregler og hensyn til anonymitet tæt inde på livet hver dag. Det er interessant, at hun ønsker sig bedre kommunikation, mere åbenhed og en større kontaktflade til offentligheden.

Nyt

Et nyt e-zine (Det er bare rædsomt engelsk for et magasin, som udkommer i digital form på Internettet) er dukket op i Danmark. Vi har anmeldt det. Vi har forresten også anmeldt et massageapparat. Og en bog.

Fest på slottet

En reportage fra en meget stilfuld fest på Dragsholm Slot, hvor gæsterne for en gangs skyld ikke alle er fokuserede på at være artige og velopdragne, puster liv i den tanke, at vi måske slet ikke er så indelukkede eller bange for at vise os frem alligevel - i trygge rammer.

Ny redaktør

Dette nummer indeholder selvfølgelig også noveller, interviews, nyheder og alt det andet, du er vant til at finde i SMil Bladet - men noget er alligevel nyt. -Blandt andet mig.

Jeg er ny redaktør på bladet, og jeg glæder mig til at fortsætte, hvor Leon Skytte slap. Han har gjort et stort stykke arbejde, og det kan ses.

Ung må verden endnu være

Imidlertid har vi tilsyneladende stadig en opgave i at skabe et rum, hvor man ube-

(fortsættes på side 5)

Bliv medlem af SMil

**Mød op til en uforpligtende
introduktionsaften i din lokale afdeling**

Medlemskabet giver adgang til alle lokalforeningers møder samt beslægtede inden- og udenlandske foreninger efter aftale med disse, foruden tilsendelse af foreningen SMils publikationer.

Adgang til alle arrangementer, bortset fra introduktionsaftener, kræver medlemskab af en SMil-forening eller anden associeret SM-forening

* Tid, sted og priser oplyses ved kontakt til rådgivningen

SMil Fyn

Rådgivning, information og medlemskab*:

Henvendelse til Rådgivningen:
Fredag kl. 19.00 - 21.00
Telefon: 65 90 68 34

Eller skriv til:
F87, Postboks 712,
5230 Odense M
E-mail: info.fyn@sado.dk

SMil Aalborg

Rådgivning, information og medlemskab*:

Henvendelse til Rådgivningen:
Onsdag kl. 20.00 - 22.00
Telefon: 98 13 00 32

SMil Århus

Rådgivning, information og medlemskab*:

Henvendelse til Rådgivningen:
Tirsdag kl. 20.00 - 22.00
Telefon: 86 13 70 23

SMil København

Rådgivning:

Telefon: 35 83 55 69
Mandag kl. 19.00 - 21.00

Introduktion:

1. tirsdag og 3. fredag i måneden kl. 18.45

Postadresse:

SMil København, Postboks 691,
2200 København N

Lokaler:

Sorgenfrigade 8A, 2.,
2200 København N

Åbent:

Tirsdage og fredage fra kl. 20.00

Giv dit bidrag til SMil Bladet

Vi er en lille engageret redaktion, der har det sjovt med at lave Danmarks eneste magasin om SM.

Vi har ofte lidt for travlt, og vil gerne udvide redaktionen med ekstra folk.

Du behøver ikke være medlem af en forening (SMil eller andre) for at bidrage til bladet.

Du kan enten bidrage som medlem af redaktionen der mødes hver 14. dag eller have en løser tilknytning og levere efter aftale.

Enkeltstående bidrag er også meget velkomne.

Vi mangler:

Redaktører

Vi har to novelleredaktører, men kunne også bruge redaktører til at tage sig af andre stofområder. f.eks. mode, events, anmeldelser, debat, gør-det-selv...

Journalister / skribenter

Hvis du gerne vil bringe dine egne ideer og erfaringer videre til andre SM'ere, har du chancen her.

Fotografer

Hvis du kan lidt mere end bare at stille skarpt, har vi brug for dine evner.

Modeller

Vi kan altid bruge flere modeller, du skal have lyst til at vise dig frem i erotiske situationer. Vi vil have flere der vil vise ansigtet i bladet, men det er op til dig hvor genkendelig du vil være.

Hvis du er interesseret i at blive medlem af redaktionen eller på anden måde bidrage til bladet, kan du kontakte redaktør Lars Kaastrup på telefon 28 95 99 23 eller via email på lars@smilbladet.dk.

Vi glæder os til at høre fra dig.
SMil Bladets redaktion

kymret og frit kan debattere seksualitet og tilkendegive, at man synes, sex er sjovt. Netop som jeg troede, at awareness-marcher og -optog var en saga blot, blomstrer hele kulturer af piercede, tatoverede og seksuelt bevidste unge frem fra undergrunden, som holder fetich-fester og taler om, og fremviser, erotiske udfoldelser, man ville være blevet spærret inde for, da jeg var på deres alder. (Og så længe siden er det altså heller ikke).

Samtidig blomstrer swinger-miljøet som aldrig før; Erik Borks bog, "Danmark Under Dynen" drøner til tops på bestsellerlisterne i rekordfart; almindelige danskere i alle aldre er begyndt at lægge kontaktannoncer med et klar seksuelt indhold på internettet - med genkendelige ansigtsbilleder.

Med maven

Min mission er ikke - hverken via SMil Bladet eller personligt - at propagandere for et eksperimenterende sexliv. Jeg kan naturligvis tale varmt og længe for, at man på et tidspunkt i livet under sig selv muligheden, for vores seksualitet rummer - både mentalt og fysisk - uanede muligheder for udvikling, glæde og nydelse; men i bund og grund tror jeg, at maven er den sikreste guide. -Hvis noget føles uimodståeligt og dejligt, så er det uden tvivl også værd at undersøge. Har det derimod ingen appel overhovedet, udover andre menneskers trang til at overbevise dig om, hvor fantastisk det er, bør du overveje nøje, hvad du i grunden gerne selv vil.

Respekt

Det er langtfra sikkert, at vore familier, vore arbejdskolleger eller vore omgivelser i det hele taget forstår vores lyst. Det er heller ikke sikkert, de har lyst til at forstå den. For mig er det et privilegium at være i stand til at leve som jeg har lyst til, men med ethvert privilegium følger et ansvar - det ansvar indebærer også evnen til at respektere mennesker, som ikke deler vore interesser og synspunkter.

Hed sex mellem ørerne

Hvad enten vores lyst er at elske blidt og ømt med den eneste ene under dynen bag nedrullede gardiner, eller om vi vil beruses i veritable orgier af dekadent og depraveret perversion, er det mit ønske, at vi må komme hinanden i møde med oprigtig interesse, uden frygt og uden fordømmelse eller misundelse. Og det er mit ønske, at vi må være i stand til at formidle seksualitet på en måde, som i højere grad end hidtil, handler om levende mennesker af kød og blod. Virkeligheden er, at de saftigste, hedeste og mest sansepirrende seksuelle eventyr foregår imellem ørerne på mennesker, vi møder på gaden hver eneste dag. Giv dem mulighed for at stikke næsen frem fra de dunkle kældre og lette på de mørke masker.

Nyd

Det standardiserede, danske normalvejr byder på både rusk, storme og flimrende, dovne hedeølger - det er på ingen måde så gråt og kedeligt, som vi ind imellem prø-

ver at bilde os selv og hinanden ind - så hold op med at stritte så indædt imod. Nyd det.

Lars Kaastrup
Ansvarshavende redaktør
lars@smilbladet.dk

FILMMAGASINET

Stort udvalg i SM, bondage og spankingfilm på video og DVD

Salg - bytte - leje

Velkommen mandag - fredag kl. 10 - 19

Vesterbrogade 127, 1620 København V, tlf. 33 21 03 11

E-mail: post@filmmagasinet.dk, Web: www.filmmagasinet.dk

blind makker

Louise og Bjørn er et ungt par, der jævnligt bruger SM som krydderi i samlivet. Altså helt på linie med mange andre par i deres respektive soveværelser. Men Louise er næsten blind, og derfor tænker de i deres leg lidt anderledes end andre par. SMil Bladets udsendte har besøgt dem i deres hjem.

"Undskyld det roder," er stort set den første replik. Jeg kan fortælle, at jeg selv kæmper med orden, så det er intet problem. Men jeg forstår, at det er Bjørns grænser, der afgør, om der er rodet eller ikke rodet. Uorden er jo noget, der forstyrrer øjet. I Louises verden er der ikke rodet; tingene skal bare være til at finde. "Så det er op til mig, hvordan her skal se ud," forklarer han.

"Jeg kan sagtens støvsuge, men jeg ved ikke, om det har hjulpet, når jeg er færdig", afslutter Louise. Så er det på plads.

Louise er næsten blind. Eller fem procent seende, som hun hellere vil sige. Og sådan har det været siden hun som seksårig fik konstateret denne øjenlidelse, der hele tiden forværres. Hun kan stadig læse store forstørrelser på papir eller en computerskærm. Og det er også sådan, hun kommunikerer på nettet.

Jeg formoder, at du er M Louise, og Bjørn er S. Eller er det at være forudindtaget?

"Ja, det er det faktisk. Jeg kender en S'er, der ser lige så dårligt som jeg. Så det ER muligt. Jeg ved ikke hvordan hans slagteknik er, for vi kender ham kun som den, der binder. Men ellers må han jo fikser partneren så grundigt, at han ikke kan undgå at ramme (latter).

Men Bjørn ER S'er, og jeg er indtil nu mest m'er, men er begyndt at tænke som switch. Jeg er begyndt at opdage en dominerende side af mig selv, og den vil jeg udforske. Det er fint nok med en m-mand, men jeg ville gerne lege med en m-kvinde, for jeg tænder på pigesex og -leg. Men det kommer også."

Som seende tror man måske umiddelbart, at når du ikke kan se lændertøj og rekvisitter og sorte kældre med stearinlys, så går du efter andre signaler. At du for eksempel er mere smertefikseret eller skal høre høje klask. Er det rigtigt?

"Nej, det er helt forkert i mit tilfælde. For det første er SM kun et krydderi i Bjørns og mit forhold. Vi holder også meget af vanillesex, og vi eksperimenterer og leger også med andre par.

Jeg ved ikke, om smerte ville være anderledes, hvis jeg kunne se. Smerte på visse steder, til en vis grad og i visse portioner kan jeg godt lide. Det tænder jeg meget på. Men det er i den nedre del af smerteskalaen. Det tænder mig ikke at blive pisket til blods eller have mærker flere uger efter.

Jeg er heller ikke den type, der underkaster mig hundrede procent. Selvom jeg er submissiv, så er jeg stadig bevidst om, hvad og hvordan jeg vil have det. Jeg har ikke

et slavesind, men betegner mig som tøs. Alene af den grund, at jeg virkelig godt kan lide at lave ballade."

"Det ville næsten også være for nemt i mine øjne," siger Bjørn. Det er der ingen udfordring i for mig. Jeg er heller ikke så smertefikseret. Jeg kan godt lide at tilføre smerte i afmålte portioner, men jeg tænder langt mere på magtspillet og kontrollen."

Problemer løser sig selv

Er der overhovedet nogen problemer forbundet med at dyrke SM med en næsten blind partner?

"Det er der faktisk ikke," siger Bjørn. "Der er ikke engang omvæltninger. Der er justeringer, fordi nogle ting ikke kan lade sig gøre, men sådan er det vel i alle parforhold. Man kan nogle ting med én partner og nogle helt andre med en anden. For eksempel har jeg været vant til at styre min magt via øjenkontakt. Den går jo ikke længere. Jeg kan selvfølgelig gå helt tæt på, men det er ikke særlig sjovt. Så i stedet styrer jeg ved berøringer og ved at AFLÆSE Louises reaktioner og derfra gøre mit næste træk. Denne udøvelse af magten giver mig lige så meget. S'ere skal jo være uhyre opmærksomme, når de leger med m'ere; men i vort tilfælde er det en NØDVENDIGHED

blind makker

for at spillet kan holdes kørende. I tres til halvfjerds procent af gangene kan jeg aflæse hendes signaler uden, at hun kigger på mig. Så kan jeg se, om det er noget hun kan lide, eller om det er noget, der er på vej i den forkerte retning. Og det er både, når det er smerte og når det er bondage, vi leger med. Når vi leger med andre par, så har jeg lagt mærke til, at de ikke opfatter signalerne. Jeg kan se, når noget er ved at køre af sporet. Det har andre åbenbart svært ved. Man skal altså kende Louise godt, før man kan lege optimalt."

Så magtspillet via øjenkontakt er afløst af fysisk berøring?

"Ja, jeg kan jo ikke få hende til at slå øjnene ned. Så jeg tager fat på en eller anden måde, og så overgiver hun sig ved at give efter med kroppen eller sende et andet signal."

Er der andre sanser, der er udviklet bedre, når man ikke kan se?

"Lugtesansen er ikke specielt forbedret. Følesansen nok skærpet, men ikke decideret i SM sammenhæng. Høresansen er meget mere udviklet. Når en blind går på fortovet, kan vedkommende høre en parkeret bil og andre ting, der kan reflektere lyde. Det er meget normalt. Når Bjørn går ud eller hen og henter et eller andet, så ved jeg ret hurtigt, at det er et reb, en pisk, nogle håndjern eller klemmer eller noget. Så selvom jeg ikke kan se det – i øvrigt helt på linie med en blindfoldet person – så ville jeg være forberedt på, hvad der kom."

"Det kan jeg så prøve at skjule ved ikke at lave nogen lyde, men det kan være rigtig svært," tilføjer Bjørn. "Omvendt kan jeg prøve at lave ekstra mange lyde for at forvirre. Jeg rasler med håndjern, og prøver samtidigt at liste en isterning ud af fryseren. Så overraskelsen bliver en del af legen. Men det er altså svært."

"Men det er ikke noget, vi bruger MEGET energi på. Men det er bestemt en del af legen," siger Louise.

Favoritleg

Hvad kunne jeres favoritleg være?

"Faktisk har vi ikke nogen," siger Bjørn. "Eller rettere, vi har mange. En af dem kunne være, at jeg placerer Louise nøgen i den lænestol du sidder i og fikserer hendes hænder og arme bagpå. Så spreder jeg hendes ben ud over begge armlæn. Det giver en meget eksponeret stilling, som hun ikke umiddelbart er glad for. Det er så op til mig via berøringer, niv, krads, slag, klemmer eller piske, at få hende til at blive så liderlig, at hun glemmer ubehaget og får fuld nydelse af helheden. Og det hidser mig selv meget op at se hende sådan. Er vi alene er det én oplevelse, og er vi sammen med andre, er der et andet perspektiv i det."

Reb

Hvad er jeres favoritlegetøj?

"Rebet," svarer Louise uden tøven. "Det er helt klart dét, der bliver brugt mest. Det kan nogle gange bare være en fiksering til en radiator, eller at benene lige bliver låst i en bestemt stilling. Så det behøver ikke altid være det helt vilde. Altså bare dét at binde og blive bundet er ofte nok. At blive bundet på forskellige måder, og at det ser godt ud."

Nogle gange leger vi også hen imod japansk bondage. Så får det et mere kunstnerisk præg og ser meget lækkert ud. Det tænder jeg utroligt meget på. Det kan være en hel seance i sig selv. Jeg tror heller ikke, at mine oplevelser i den retning har noget at gøre med, at jeg er blind. Det vil jeg mene, er det samme for alle. Kan man lide at blive bundet, så elsker man reb."

"Ja, altså lige med den forskel, at Louise ikke kan SE reaktionen hos andre," siger Bjørn. "Hun er altså afhængig af, at jeg eller andre - hvis vi er flere - kommenterer, hvordan hun ser ud. Det er en del af hendes nydelse."

Hypermobil

"Men det er ikke bare det at binde, men bestemt også måden, det bliver gjort på. Og det har så ikke noget at gøre med at Louise er blind. Det er fordi hun er hypermobil," fortæller Bjørn.

Må jeg lige få forklaret det?

"Jeg er hypermobil i stort set alle mine

blind makker

led. Jeg kan blive knækket sammen på nogle ret sjove måder, og jeg kan komme ud af nogle ret stramme bindinger. Så det stiller nogle krav til Bjørn ind i mellem. Han kan ikke bare binde mine håndled sammen, han er nødt til at få nogle to-leds bindinger ind i. Ellers kommer jeg ud af rebet med det samme."

"Ja, en almindelig håndledsbinding er hun ude af med det samme," supplerer Bjørn. "Hun kan smygge sig ud af hvad som helst, hvis ikke jeg sørger for, at der bindes ekstra stramt nogle steder og får sat armene, så de ikke kan bevæges."

"Og det er noget af det, jeg synes, er rigtig fedt, idet jeg godt kan lide at lave ballade.

For når han så har stået og brugt en time på at binde mig sammen, så kan jeg lige gøre et par ting, og så er jeg ude af det igen. Så der er lidt Houdini i mig, og det gør det sjovt og stiller større krav til Bjørn," griner hun.

"Jeg er meget fascineret over den, hvor albuerne er samlet, og hvor håndleddene er samlet og næsten kommer op at røre nakken. Alt i alt giver denne hypermobilitet en langt større udfordring, som tvinger mig til altid være kreativ og tænke mig om," siger Bjørn.

"Men det giver også nogle sjove billeder, som man ikke ser så mange af. Hverken på nettet eller i blade. Vi har jo før lagt billeder ud på nettet i forbindelse med profiler i

chatgrupper. Og de billeder er vi lidt stolte af," fortæller Louise.

Skal vi tage nogle billeder?

"Ja, det kan vi godt", siger Louise. "Jeg har ingen begrænsninger, men Bjørn er lidt mere genert. Han er heller ikke så vild med at lade sit ansigt eksponere."

Mens hun klæder sig af, flytter Bjørn møbler. Jeg husker hans ord om, at man skal kommentere så meget som muligt. *Du har en flot krop*, siger jeg. Det glæder hende og hun takker.

Nu forstår jeg, at komplimenter ikke kun er velkomne, de er også nødvendige. 🐾

PORNOHULE

Tekst à la Cirkus | Tegning EO

“HVAD ER DET!”

skar hendes anklagende røst gennem mit badevand
fra den anden ende
af både vores forhold
og vores tidligere fælles hjem

“HVAD ER HVAD?”

fik jeg presset gennem sæben
mellem mine læber
og gav mig hemmeligt til at tisse i afløbet
for ligesom at manifestere
noget
territoriant

“DE DER KROGE I VÆGGENE!”

raspede hun skingert
gennem sæben
i mine øren
for ligesom at manifestere
noget
territoriant

“DET ER EKSPANSIONSBOLTE”

spruttede jeg gennem strålerne
fra bruserhovedet
og var intet mindre end målløs
over at hun kunne få sig selv til at spørge

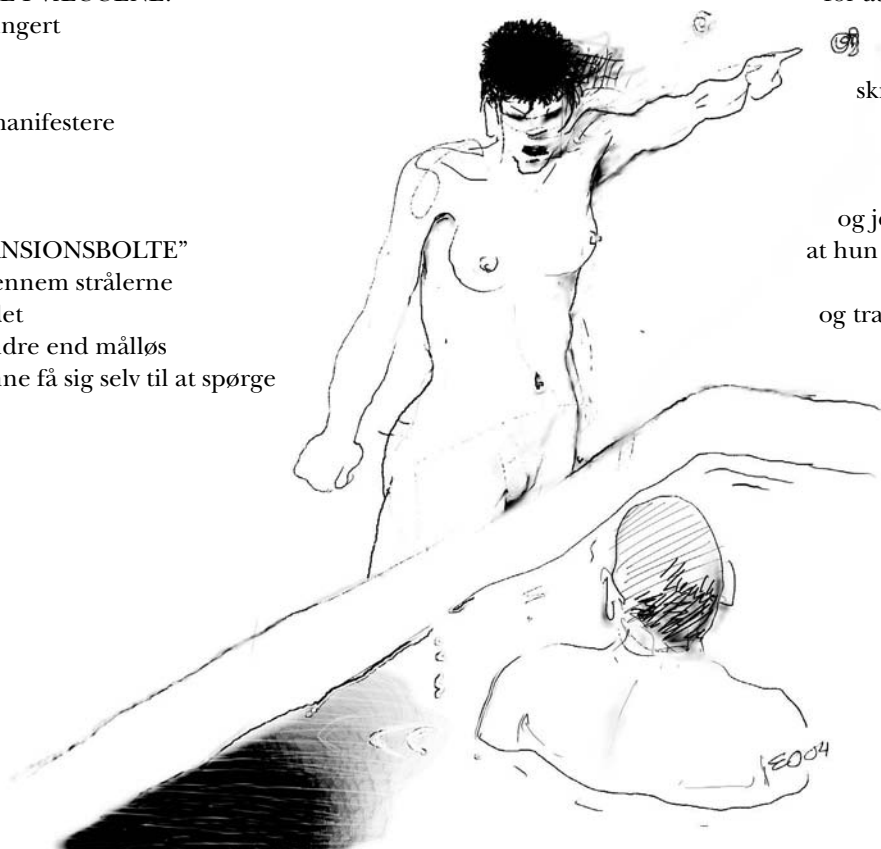
Så lukkede jeg for vandet

trak forhænget til side
og kiggede de nu kun femten centimeter
hen til dragens gab
som spydede ild

“HVORDAN HELVEDE HAVDE DU FORESTILLET DIG
AT JEG SKULLE KUNNE FÅ LUFT
I EN PORNOHULE!!!”

Det havde jeg faktisk
slet ikke forestillet mig
og besluttede mig på stedet
for at tisse i samtlige afløb
resten af mit liv
og for at
skrue ekspansionsbolte
i samtlige vægge
i samtlige hjem
resten af mit liv
og jeg besluttede mig for
at hun havde fået så rigeligt
med luft
og trak forhænget for igen

I min pornohule

SMil fylder 25 år

For 25 år siden mødtes et par håndfulde SM'ere for at danne en forening, der varetog deres interesser. Siden den beskedne start har SMil vokset sig stor, og til maj er det tid at fejre sølvbryllup. I næste nummer af SMil Bladet vil der være en grundig dækning af jubilæet, her vil vi indlede jubilæumsåret med et lille tilbageblik på, hvordan verden så ud for SM'ere i SMils barndom.

"Jeg er flov over at skrive men ved ikke, hvad jeg skal gøre. Jeg er masochist. Måske er det for afvigende til brevkassen, måske ved du ikke hvad det." Sådan lød et par sætninger fra et brev, som en mand havde indsendt til den brevkasse, som Herdis Møllehave tidligere bestyrede i Politiken.

Møllehave vidste imidlertid godt, hvad en masochist var, og hun kunne også berolige ham med, at det skam ikke var for afvigende til brevkassen. Tidspunktet var 1. februar 1981.

På dette tidspunkt var SMil endnu ikke kommet ud af bleen med kun små to år bag sig. Det viser noget om det enorme behov, Danmark og danskerne havde for en forening som SMil, der kunne oplyse om SM og gøre det mere bredt accepteret. I dag vil man næppe møde nogen brevkasse-skribent der, vil have den opfattelse, at det er for afvigende at være til SM.

SM skyld i druk

I dag er kampen for accept af SM ikke så barsk, som den var i starten af 80'erne, men der er stadig ting at kæmpe for. Det må dog med sindsro konstateres, at de værste forestillinger er ryddet af vejen. Hør blot hvordan en ulykkelig ægtemand fortæller om hans kones reaktion på, at han er til s/m i et brev til Politikens Samliv:

"Min hustru som er jævnaldrende har siden indtaget store mængder piller, har nydt overdreven spiritus og har truet med at gøre en ende på sit liv, hvis jeg ikke hører op med s/m, men det kan jeg altså ikke."

Forræderi mod kvinder

Helt i den samme stil gav det nogle voldsomme protester i kvindebevægelsen, da Anne Linnet sprang ud af læderskabet og erklærede sin kærlighed til slagfærdig sex. Reaktionen var, at hun havde forrådt kvindesagen og sat kampen for ligestilling flere årtier tilbage. Når hun optrådte sammen med Marquis de Sade, var der ofte demonstrationer foran spillestedet. En typisk avisoverskrift i B.T. fra sommeren 83 lød: "Demonstration mod sadosex". Anne Linnets kommentar var: "I forstår ikke en skid af det hele." Så kan det vist ikke siges mere præcist.

Fakta om SMil:

- * Stiftet i København i maj 1979
- * Afdelinger stiftet i Århus i 87, Odense i 90 og Aalborg i 92
- * I dag tæller foreningen omkring 600 - 700 medlemmer, men antallet af folk der har været i gennem foreningen er adskillige tusinder.
- * SMil-organisationen omfatter udover de lokale afdelinger SISC-gården på Djursland og Forlaget SMil.
- * Hjemmeside: www.sado.dk

Det med småt

Kendt SM-fotograf trafikdræbt

Den kendte fotograf Helmuth Newton blev i januar dræbt ved en tragisk bilulykke i Los Angeles, da han mistede herredømmet over sin bil og kørte ind i en væg. Den 83-årige fotograf var stadig i live, da han blev kørt til hospitalet men døde kort efter. Den tyskfødte Newton var især berømt for en serie kæmpe sort/hvide fotos af nøgne kvinder i erotiske situationer. Derudover var han kendt for, at mange af hans billeder havde et stærkt sadomasochistisk islæt. Danskerne kunne opleve hans talent på Arken tidligere på året, hvor han udstillede en række af sine mest pågående nøgenbilleder. Med Helmuth Newtons død har SM-verdenen mistet en yderst talentfuld og værdig ven.

Tag med ud og fisk

Som mange ved er der feticher for næsten alt. En af de mere specielle er bikinklædte kvinder i waders. Det er hvad man finder hos et amerikansk fiskefirma, som de seneste tre år har udgivet en kalender tilegnet dette særlige emne. For en hund kan man købe deres kalender med hotpumpede bikini babes der fisker efter laks i diverse vandløb kun iført bikini, fiskestang og selvfølgelig waders.

Se lækre kvinder i waders på www.womeninwaders.com

Ny BDSM-debat på Internettet

Først var der et, efterhånden flere, nogen gange var de nede og pludeslig var de alle væk.

De seneste år har mange SM'ere haft glæde af forskellige danske debatfora på nettet, særligt www.bdsm-debat.dk der længe var et populært sted at stille spørgsmål og luft sine meninger.

Nu har Svirp etableret et nyt debatforum som forhåbentligt bliver velbesøgt og viser sig mere levedygtigt og stilt end de nogen gange kortvarige forsøg der er gjort.

Deltag i debatten på: <http://debat.svirp.dk>

Fremtrædende SM-butik lukket

En af Københavns mest kendte SM-butikker lukkede den 31. januar. Det drejer sig om Schwarz Mode der igennem en årrække har forsynet SM'ere fra hele landet med legetøj og udstyr. Baggrunden er svigtende helbred hos indehaveren Bo Schwarz. Det bliver dog kun den fysiske butik, der lukker. Schwarz Mode vil fortsat være et finde på nettet under adressen: www.schwarzmode.dk.

Klik ind på noget godt

Hvis man leder efter SM-porno på nettet er udbuddet enormt, og det er især svært finde gode sider, hvor man ikke skal betale en formue for at kigge med. På følgende engelsksprogede adresser er der mulighed for at finde en masse lækre billeder, før man skal have pungen op.

www.meninpain.com

Gode billedserier der fortæller en historie med lækre dominerende kvinder og ydmyge mænd. Som noget særligt er der mulighed for selv at melde sig som mandlig model, og der er endda et honorar for det.

www.whippedass.com

En fantastisk side for dem, der holder af at se kvinder spanke og ydmyge andre kvinder. Igen gode billedserier fortalt som historier.

www.ambersbookmarks.com

Side med en meget fyldestgørende fotoliste over snart sagt enhver perversion, som mennesket har opfundet. Uanset hvad du er til findes billederne helt sikkert her. Vær dog forberedt på en del skuffelser, da der optræder en del døde links.

<http://1hotfootfetish.com/gallery.htm>

Her er siden som viser, at Texas ikke kun afføder negative ting som George Bush. Unge kvinder fra Texas viser frejdigt deres bare fødder frem. Man kan i første omgang se et par enkelte billeder af de skønne ungmøers puselanker helt gratis. Hvis man bliver vild med en af dem, kan man købe sig til yderligere billeder.

Dyrk din fetich i en hel uge

SISC - SMil's International Summer Camps inviterer til fetich-uge. Hele uge 27 vil i år blive tilegnet fetichisme. Det betyder, at alle SM'ere med en særlig forkærlighed for fetich har mulighed for i en hel uge at dyrke deres personlige lyst sammen med ligesindede. Rammerne bliver den veludstyrede firlængede SM-gård på Djursland.

Hvad fetich betyder er bredt fortolket i denne sammenhæng. Er din lyst til uniformer kan du være officer i en hel uge. Er det stiletter og korsetter der er din lyst, kan du trippe stille rundt hele ugen. Er det noget helt tredje, som får dit lyst-barometer til at give udslag, får du her en unik mulighed for at være sammen med ligesindede. Udgangspunktet er den fælles lyst og fokus på fetichismen.

Da ugen er ny har alle deltagerne en unik mulighed for at forme ugen, som man har lyst. Som altid henvender SISC' sommerlejre sig til deltagere fra hele verden, og der forventes mange udenlandske gæster og ny inspiration. Så hvis du trænger til at vise din indre fetichist frem, så kom i uge 27 og vær med til at starte en stolt tradition.

Mere info om tilmelding og betaling fås på www.sado.dk
- klik på SISC-linket

Hey - jeg er til

Tekst Aimée | **Foto** Frank

”Jeg tændte øjeblikkeligt, når han bandt mig til sengen, blindfoldede mig og gav mig nogle små smæk i den bare og jeg ønskede hele tiden, at han ville gå længere og længere ud over kanten”

Faktisk kan jeg ikke huske, hvornår jeg begyndte at have fantasier om sadomasochisme, men jeg tror det startede med mit tidligere forhold til en mand, der absolut ikke kunne se det frække i den form for leg, og her mente han den hårde SM.

Jeg tændte øjeblikkeligt, når han bandt mig til sengen, blindfoldede mig og gav mig nogle små smæk i den bare, og jeg ønskede hele tiden, at han ville gå længere, men han holdt fast ved blid dominans som krydderi til missionæren - en kombination, jeg kom til at kende ud og ind igennem 11 år. Ikke at det som sådan var kedeligt, men jeg længtes efter mere kontant afregning - jeg fik den dog aldrig, og jeg turde heller ikke bede om den.

På daværende tidspunkt var der ikke så meget offentlig omtale af SM i medierne, som der er i dag, så det var begrænset, hvor meget oplysning, der var at hente. Adgang til internet havde vi heller ikke, så jeg fandt aldrig det rette tidspunkt, hvor jeg kunne tage mod til mig og prikke lidt til ham om emnet. Tiden gik, og vi begav os i hver sin retning, både fysisk og mentalt.

Vi endte med at flytte fra hinanden, og i den periode, der gik fra jeg blev single og indtil jeg fandt min nuværende partner, var mine tanker omkring SM lige så stille forsvundet. Jeg havde nok at gøre med at finde mig selv

igen, og sex var nærmest en by i Rusland.

En spænd begyndelse

En aften mødte jeg så denne her store, brede fyr, som viste sig at være ligeså sød og rar, som dagen var lang, og vi indledte efter en tid et forhold.

Med sin ydre fremtoning hidkaldte han min masochistiske side, og hans tonefald, kropssprog og formuleringer fortalte mig, at han måtte gemme på en sadist i sin sjæl - måske endda uden at vide det selv; men undersøges, det skulle det, men hvordan?

At fortælle partneren

Jeg havde længe samlet mod til mig, for at udføre mit stuntnummer, og der gik rent faktisk fire år, før jeg turde snige mig ind på ham med listesko. Forsigtigt viste jeg ham i starten hjemmesider, som omhandlede den lidt hårdere seksuelle leg. Jeg granskede nøje hans ansigtsudtryk for hvert billede, der tonede frem på skærmen og prøvede at pejle mig ind på hans reaktioner. Var de positive eller negative, og turde jeg begive mig videre? Han kiggede med og virkede måske interesseret nok, men min fornemmelse var samtidig, at han skulle have tid til at tygge det hele igennem. Så jeg lod ham være overladt til sig selv, en masse informative hjemmesider, billeder han kunne kigge på og så ellers fred og ro til at summe lidt over alt det nye og den viden, at hans kvinde, som han var vant til at være øm og kærlig overfor, nu pludselig ønskede sig spank, verbal dominans og underkastelse. Når jeg ser tilbage på det i dag, kan jeg godt se, at det må have været noget af en mundfuld for ham, og måske også lidt af et chok at opdage disse sider,

som hans elskede og moren til hans barn besad. Men på intet tidspunkt rynkede han næsen eller kom med negative udbrud, og jeg kunne se på ham, at det havde vakt noget i ham.

Venindens ridepisk

Den håndfaste debut fik vi dog først, efter jeg havde modtaget en ridepisk af min veninde. Hun skulle ikke længere selv bruge den i hestestalden, og da hun kendte til min begejstring for dette redskab, lavede vi en aftale. Hun ville så forære mig torturinstrumentet, og da hun rakte mig pisken borede hendes øjne sig fast til mine og hun sagde så noget, jeg aldrig glemmer: ”Pas på dig selv!”

Hul på bylden

Da min kæreste kom hjem fra jobbet samme dag, har jeg formentlig opført mig anderledes, end sædvanligt, for han spurgte mig relativt hurtigt om, hvor mine tanker lå. Jeg fortalte ham om det besøg, jeg havde haft tidligere på dagen og opdagede, at hans nysgerrighed synligt blev vakt af ordet ”ridepisk.”

Hans ansigtsudtryk ændredes fra at være lettere arbejdsstræt til at virke meget vågen, og nu ville han se det omtalte ”instrument.”

Jeg hentede pisken, han så og følte på den og studerede den meget omhyggeligt. Jeg oplevede i det øjeblik gnisten og lysten i hans øjne til at bruge den, og efter den dag gik det stærkt. Dog ikke hurtigere, end vi begge kunne følge med. Det var jo en fager ny verden, vi netop var trådt ind i, og jeg var nærmest lykkelig.

Nætterne blev nu udfyldt med dybe sam-

smæk

taler om forventninger og lyster til de kommende eksperimenter. Jeg vidste ikke helt hvilket ben jeg skulle stå på, for at gøre ham det så godt som muligt, men underdanigheden og den submissive side i mig blomstrede, bare ved tanken om SM og om ham som min Herre.

Jeg sugede til mig af information via Internettet, og det samme gjorde han. Vi valgte bare at gøre det hver for sig, i stedet for at gøre det sammen. I dag kan jeg se, det var en fejl at skabe den ensomhed, som den manglende kommunikation i de virtuelle studier udgjorde. Når han bevægede sig i en retning, gik jeg i en anden, og det tog et

stykke tid før vi kunne mødes på midten og gå den samme vej.

Usikker

Han lagde en masse frække og dejlige planer, og jeg fulgte med så godt jeg nu formåede, men hele tiden var jeg i tvivl om, om jeg nu gjorde det godt nok.

I dagligdagen fejler min selvtillid absolut intet, men når jeg skulle agere og tale som masochist, uden stor erfaring, blev jeg for usikker.

Jeg havde jo netop læst side op og side ned om etikette, tiltaleformer, påklædning, store og små bogstaver - og jo mere jeg læ-

ste, jo mere forvirret blev jeg.

Nogle ting var mig imod; jeg ville ikke - og vil stadig ikke - være den, der godvilligt følger alle andre i tendenser og modefænomener og fælles korrekt dressur. Jeg havde et stærkt behov for at være mig selv, og for at være masochist på min egen måde, den måde, som jeg befandt mig bedst med. Men udadtil var det jo politisk ukorrekt, og jeg oplevede derfor også at blive forkastet af andre erfarne indenfor miljøet, men jeg stod fast.

Hvad du ønsker...

Vi havde ikke det, der lignede erfaring med

SM i den hårde ende af skalaen, men var nødt til at prøve os frem. Al begyndelse er svær, og nogle seancer kiksede da også for os, men det var lærerigt, og vi kunne tale om tingene.

Han var opsat på at give mig oplevelser og allerhelst skulle de jo klinge med mine egne forventninger, men hvilke forventninger havde jeg egentlig?

Efter alt hvad jeg havde læst, burde jeg jo have nogle formodninger om, hvad der tændte og hvad der ikke gjorde, men eftersom jeg ikke fysisk havde oplevet meget af det, jeg havde læst om, var det som at famle lidt i blinde efter noget at gribe fat i, indtil det var afprøvet. Lysten var tilstede - også til mere avancerede former for SM. Angst kendte jeg intet til, og jeg var villig til at gå hele vejen med denne mand - min Herre.

Jeg lærer stadig

Nu, knapt 2 år efter min debut, er jeg stadig novice, selvom jeg har prøvet så fantastisk meget af. Jeg har fundet grænser, jeg ikke troede jeg ejede, men har også opdaget funklende nye sider af mig selv, lyster jeg ikke drømte om eksisterede i mig, og jeg er så absolut ikke færdig med at eksperimentere.

Som masochist er jeg blevet meget mere selvsikker. Undertiden dukker der alligevel spøgelser frem fra skabet og spiller mig et puds. - Heldigvis, for så bliver jeg vækket lidt til live og må revidere mine holdninger og min formåen, og kan på den måde kun blive bedre og bedre.

Man bliver aldrig færdig med livets studie, men hvad sker der, når man også gerne vil indvie mennesker i omgangskredsen i sit studie?

Jeg er tilhænger af den antagelse, at samtale fremmer forståelsen.

Nogle vælger at være åbne omkring deres seksualitet i forhold til familie, venner og kolleger, mens andre foretrækker at tie.

At fortælle andre

De fleste vil sikkert foretrække det sidste; for hvad kommer det egentlig andre ved?

- Hvilken glæde har de af at vide, at manden elsker at droppe forspillet, køre svinet af i konen og derefter lægge sig til at sove? Eller hvad gavner det dem at vide, at han

tager en buket med hjem efter fyraften for at glæde hende i håb om, at hun bliver så himmelhenrykt glad, at hun senere på aftenen smider kludene for ham og byder sig til? Hvilken glæde har de af at vide, hvordan parret forkæler hinanden og lytter til hinandens behov, og hvilken glæde har de af at vide, at den ene part nyder at underkaste sig den andens luner og måske være fastspændt til en radiator, inden han/hun får enden på komedie?

Arbejdspladsen

Jeg er bestemt ikke parat til, på min arbejdsplads, at blive sat i bås som "hende der er til SM," og jeg gider ikke bruge kræfter på paranoide tanker om kollegernes

hviske-tisken. Så går der for meget energi fra det professionelle arbejde, jeg udfører. Derfor prioriterer jeg at tie.

En enkelt gang har jeg forsigtigt vovet en sidebemærkning, da min kollega og jeg en aften på jobbet så et program om swingere og SM. Jeg fik sagt noget i retning af, at det var utroligt, de turde stå frem offentligt, hvortil hun svarede, at hun syntes det var utroligt, de i det hele taget kunne gøre det (sagt med et forvrænget ansigtsudtryk) - så var jeg klar over, at jeg ikke skulle sige ret meget mere.

Familien

Hvad angår familien, tror jeg, at de inderst inde godt er klar over, jeg er til noget an-

det eller mere, end bare missionæren. Jeg har altid været en meget livlig pige, med mange jern i ilden, mange gode ideer, og jeg har været på mange sjove eventyr i mit unge liv. Så hvis de en dag skulle opdage noget, ville det måske i sidste ende mest af alt være en lettelse. Om denne lettelse kun er for mig, skal jeg lade være usagt, men noget siger mig, at de ikke vil være synderligt overraskede.

Omverdenens syn på sadomasochisme er stadig forkrøblet. Medierne gør bestemt ikke situationen bedre, eftersom den ene sadistiske voldsdom efter den anden, ruller henover skærmen eller dukker op på forsiderne af landets aviser. Her er ordet "sadistisk" blevet lidt af en massebetegnelse, og det bevirker desværre, at det, for uindviede, får en negativ klang. Det gør det let at mene, at de mennesker som praktiserer SM er syge oveni, og derfor tror jeg netop, at mange SM-udøvere vælger at holde lav profil. De fleste begrænser sig til at dyrke SM, hvor de er sikre på at være omgivet af interessefæller.

Så spørg dog!

Jeg er selv et meget åbent menneske og lægger ikke skjul på meget omkring min seksualitet, men kommer det til min familie og mine kolleger, så er jeg altså mere blufærdig. Jeg har ikke et udtalt behov for, at de skal have kendskab til de remedier vi gemmer i "eventyrkassen," eller hvad vi bruger dem til. Men helt lukket er jeg dog ikke. Vi har ridepysken placeret bag døren til soveværelset og halsbåndet hænger smukt i lysekronen samme sted; lur mig, om ikke de opdager det på et tidspunkt. Gør de det, vil jeg håbe de stiller spørgsmål, og så vil jeg give dem et ærligt svar, men heller ikke før. Måske blev remedierne ubevidst placeret på disse steder for netop at få klarlagt situationen - men uanset hvad, så er det for mig væsentligt, hvem der starter dialogen, og det er trods alt ikke hver dag, mit soveværelse bliver invaderet af familiemedlemmer og arbejdskolleger.

Vennerne ved det

Med hensyn til vennerne, forholder det sig noget anderledes. Så godt som alle i vores omgangskreds ved, at vi er til avanceret sex - både med hinanden og med andre, og de

er klar over, at vi leger med SM. Her er ingen skjulte dagsordener, men vi er dog alligevel så diskrete og hensynsfulde i en aktiv leg, at der ikke knæles, at ordet "Herre" ikke bliver udtalt, at der ikke bliver uddelt korporlige smæk osv. - men der kan indimellem knibes en brystvorte, hans hånd kan lukke sig fast om min nakke og der kan udveksles blikke, som siger alt. Legen kan sagtens finde sted, selvom der rundt om sofabordet sidder kaffegæster - de ser bare ikke de små tegn, den helt specielle mimik, det flabede smil og de truende øjne, som lyner henover deres hoveder.

Nu er tilfældet sådan, at vi bor i en ikke særligt stor lejlighed, så de hårde quickies eller dask på bryster og bagdel bliver det ikke til med gæster i hjemmet. Alt kan høres med tydelighed, og især, hvis man, som jeg, ikke kan tie stille.

Vi har yderligere et symbolsk halsbånd, som skal bæres i det tilfælde, at det originale ikke er passende til selskabet, og ingen har endnu undret sig over læderkæden med det smukke forsøvede lænkestykke.

Skal dét være kærlighed?

Det er efterhånden længe siden vi indviede venne kredsen i vores leg med sadomasochisme. I begyndelsen stod de meget uforstående overfor en adfærd, de på daværende tidspunkt ikke kunne forbinde med den kærlighed, vi tydeligt viste hinanden. De oplevede det som modsætningsfyldt at "nedgøre" og "slå løs på" den man elsker - og ligefrem nyde det. - Hvordan kan et stykke læder med nitter og ringe omkring halsen, få et menneske til at føle sig underdanig? Hvad føler du, når han slår dig med flad hånd, ridepisk, paletkniv, skindpisk, sætter klemmer i din hud her og der, og når han taler sådan til dig? Hvad gør I så, når ungerne er hjemme? Hvor lang tid har I dyrket det?

Der var en masse gode spørgsmål, og vi besvarede dem på bedste vis, og forsøgte at give de uvidende et så fyldestgørende indblik i vores verden, som vi kunne. Der gik dog en rum tid inden accepten af vores lyster var tilstede. Og egentlig skulle de jo heller ikke acceptere, men blot respektere os for vores valg. Det er vores valg og ikke deres.

Nu er det jo ikke sådan, at vi bare har sagt

tingene direkte "Hey, ved du hvad - vi er altså til SM," men vi har stille og roligt sneget emnet ind i samtaler om alt mellem himmel og jord, og fordi jeg er det åbne og nysgerrige menneske jeg er, så får jeg indimellem drejet snakken ind på seksualitet. Jeg nyder at kunne berige andre med det, jeg ved om emnet og jeg nyder i særdeleshed, hvis jeg kan beriges af andre.

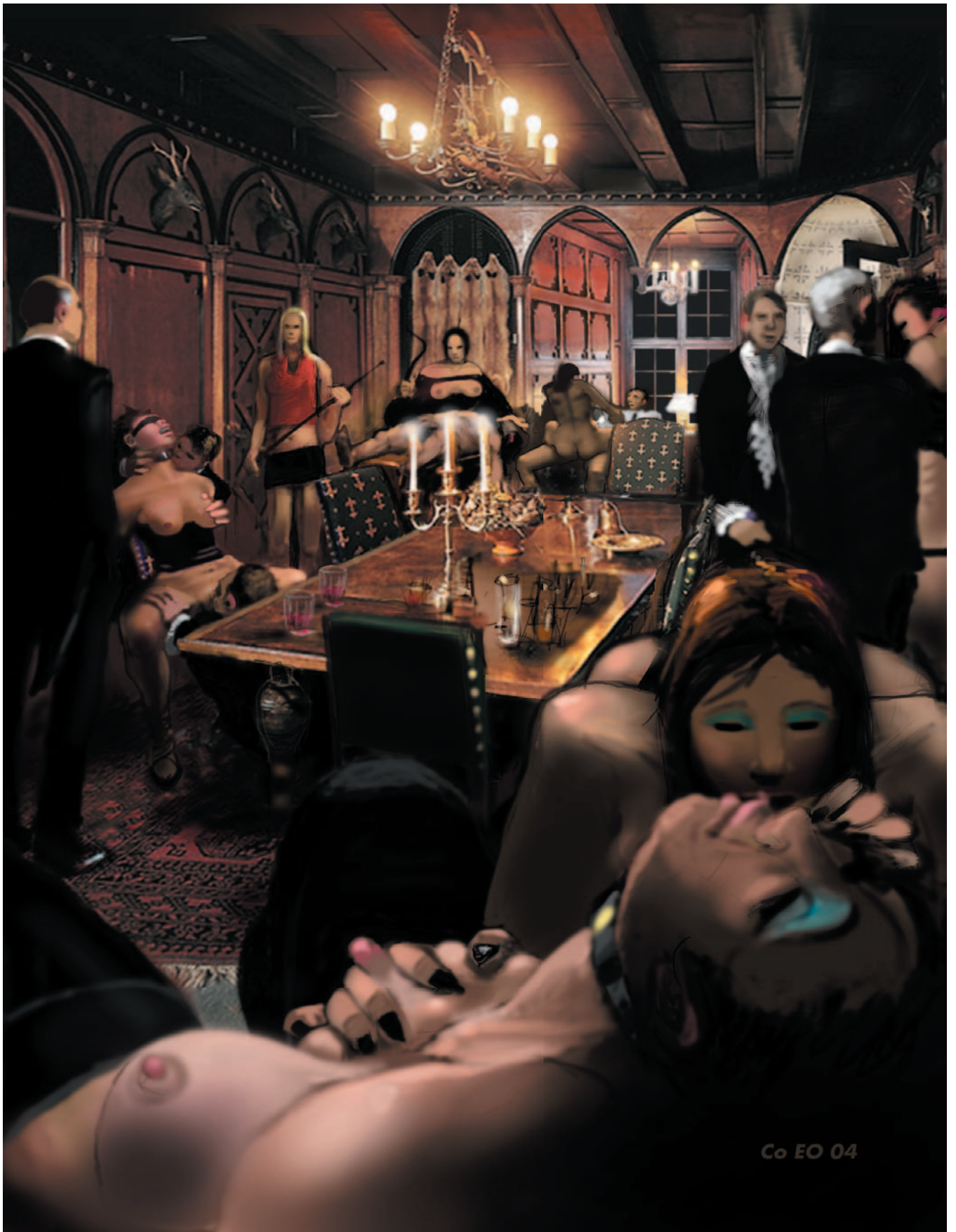
Hjælp hinanden

Min kæreste veninde med ridepysken, accepterede mig, som jeg var, min person og min lidenskab for spanking, dominans, underkastelse og afmagt. Hun forstår stadig ikke min lyst til smerte, men hun har siden hen selv opdaget, at hun har en dominerende side. Hun er til verbal dominans (det mærkes nu også tydeligt i hendes selskab, skal jeg lige tilføje), og hun vil gerne arbejde videre med den. Vi forsøger at hjælpe hende, så godt vi kan, ved at udveksle gode og dårlige erfaringer. Hun kommer med gode ideer til os - og omvendt.

En anden i venne kredsen, en mand, udviste også velvilje med hensyn til at forstå os, og med ham var det lidt lettere. Han mente selv at have en rem af huden, da han nyder at blive blindfoldet, at blive bundet og at få smæk. Det han var mest i tvivl om, var, om han var sadist eller masochist og efterhånden som tiden gik, og han fik afprøvet lidt, og vi havde fået talt en hel del, nåede han frem til, at han overvejende er masochist.

Mærk verden

Der er mange fordomme om seksualitet, men måske i særdeleshed om SM. Men ved at være åbne og ærlige i vores fremtoning og formidling - og hvis vi forsøger at afmystificere det lidt - så tror jeg, vi er nået et langt stykke i den rigtige retning. Vi kan ikke klare det alene - det afhænger i lige så høj grad af de omgivelser, der skal kunne forstå det vi siger, og her tror jeg, det er vores lod at vejlede stemningen i første omgang. Er det familie, kolleger, venner eller one-night-stands, som skal have besked og vil de kunne klare den udfordring, det højst sandsynligt vil være for dem at få sandheden at vide. Kun du selv ved, hvad der føles rigtigt at gøre i en given situation - og man kan tage fejl - men mærk efter, og gør det, du føler er bedst.

Co EO 04

FEST PÅ Dragsholm Slot

— GIV DRØMMENE RUM

En gang i sommeren 2003 modtog vi en ganske særlig invitation: Bite The Apple har fornøjelsen at kunne invitere til et unikt og luksuriøst arrangement på Dragsholm Slot. En SM/fetich fest i Danmarks ældste verdenslige bygning. Slottet, der har stemning, spøgelse, et pragtfuldt køkken og en fantastisk historie, vil danne en perfekt ramme om denne helt specielle fest. Forlad hverdagen og giv lysten, fantasien og drømmene rum.

Af Ellen | Foto Jan Djenner | Illustrationer Emil Olsen

Vi blev hurtigt enige om, at dette måtte være den ultimative mulighed for at kunne udleve en blanding af O's historie og Eyes wide shut på dansk grund.

Min ejer og jeg kørte forventningsfulde fra København lørdag den 27. december ved middagstid og ankom til Dragsholm Slot lige lidt for sent til at deltage i rundvisningen på slottet.

Slottets genfærd

Men vi havde læst os til, at slottet, der i dag ejes af Inge Merete og Peter Bøttger, formentlig stod færdigt i år 1254, og at der var op til flere spøgelse bl.a. Jarlen af Bothwell, der blev fordrevet fra Skotland, blev fanget for sørveri i Norge, ført til København og derfra deporteret til fangenskab på Dragsholm Slot, hvor han døde få år senere i 1578. Hans fangekælder indeholdt nu et vokskabinet, som illustrerede hans fangenskab.

Også en datter af huset skulle gå igen som "Den hvide dame", efter at hun omkring år 1540 blev gravid som følge af et forhold til en af husets tjenestefolk. Som straf murede hendes brødre hende inde i en væg, hvor hun stadig var iført en smuk hvid kjole. Hun blev ved en renovering i begyndelsen af 1900-tallet rent faktisk fundet som skelet og er nu begravet under passende kirkelige former – vi mødte hende heller ikke...

Derudover skulle vi også kunne møde "Den

grå dame", en tjenestepige fra fattige kår, der stjal af sølvtøjet, men i stedet for at blive vist bort, blev hun oplært i sømmelige sæder og skikke, herunder ærlighed, af slotsfruen og fik tilsynet med slottets sølvtøj. Hun skulle ifølge historierne stadig gå rundt og kontrollere beholdningerne. Mange historier, der nemt kunne få fantasien til at snurre.

Roser og spanskør

Slottet levede, med sin lidt strenge barokstil, fuldt op til fantasierne. Indvendig var der dog varmt, smukt og stilfuldt indrettet i

de store sale og smukke soveværelser.

Vi blev modtaget med professionel varme i receptionen, vi havde jo gjort os nogle overvejelser over, hvordan de mon opfattede sådan nogen "underlige nogen," som os, men der var ikke et løftet øjenbryn, ikke en snert af afvisning i personalets fremtræden – vi følte os ganske enkelt velkomne og hjemme.

Som en særlig velkomst, var der lagt en langstillet rød rose og et spanskør frem på sengen på værelset. De ømme minder om denne gestus holdt 14 dage efter...

Efter at have hilst på gode venner og indta-

-og det er godt at have en ven at støtte
sig til, når nøden er størst!
Spanskrøret fra velkomstpakken var
godt nok avs!

get sandwich og et lille glas i Dragsholms stemningsfulde kælderrestaurant, hvor et par ulydige masochister modtog deres straf af bøddelen i gabestokken, var det tid til omklædning til gallamiddag i Riddersalen. Vi tog dog lige en rundtur på slottet inden, da vi jo ikke havde været med til den officielle rundvisning tidligere på eftermiddagen.

Det viste sig, at Stig havde lejet hele slottet, og at alle sale, jagtværelserne og selv jarlens fangehul derfor stod til gæsternes frie afbenyttelse, og der var sat passende "instrumenter" op rundt omkring til fri leg

senere på aftenen. Også kirken stod åben, men vi blev enige om, at respektere de lokales religion ...

Riddersalen

Vi blev modtaget med varme af Dragsholm Slots restaurantchef, norske Thormod Balterød ved riddersalens indgang. Sikke en forvandling!

Riddersalen og de tilstødende gemakker myldrede pludselig med magtfulde herrer og ædle riddere, divaer, smukke møer, ydmyge slaver, skønne slavinder, korset- og kappeklædte venezianere, romerske legionærer og kejserinder.

Vi blev hilst velkommen med champagne og kort efter kaldt til bords til en udsøgt tre-retters menu, meget diskret serveret af et personale, som igen var professionelle til fingerspidserne, selv om vores kvindelige tjener et kort øjeblik kom i tvivl om, hvor hun skulle sætte vandkaraflen, da vores gode ven overfor begyndte at lege med sin elskerindes bryster under forretten. Helt højtideligt blev det, da en herre bekendtgjorde at have friet til sin kæreste – og at hun havde sagt ja! De fik et dybtfølt tillykke og mange gode ønsker for fremtiden med fra os alle.

Der blev også knebet en tåre, da Bo

Schwartz rejste sig og bekendtgjorde lukningen af sit livsværk, Schwartz' Mode i Studiestræde, på grund af sit svigtende helbred.

Også Stig fik selvfølgelig et ord med på vejen, både for sin enestående indsats for SM/fetich-miljøet gennem årene og for at stå som arrangør af denne enestående fest på Dragsholm.

Efter middagen blev der indtaget kaffe og cognac i de tilstødende lokaler, hvor en selskabsleg blev startskuddet til sjov og ballade i de øvrige sale, mens DJ'en rettede an med lækker sexet dansemusik.

Jagtværelset

Der blev leget overalt, men især jagtværelserne med deres flotte tunge træpaneler fra gulv til loft, jagttrofæerne og den lækre stemning af gammeldags herreværelse indbød til blide kærtegn og hårde smæk. Det var også her, Deres udsendte opdagede brugen af tryllereb. Min ejer og vores gode ven fra middagen havde aftalt at lade elskerinden og mig binde sammen, mens de piskede os, men da de var løbet tør for reb, fik de os til at holde om hinanden i stedet for, dermed var tryllerebet opfundet. Det virker glimrende, og det er godt

at have en ven at støtte sig til, når nøden er størst! Spanskørret fra velkomstpakken var godt nok avs!

Hele aftenen og natten var præget af en ganske særlig forventningsfuld og kærlig feststemning, som gjorde det både ualmindelig frækt og ualmindelig trygt at deltage. Alle var indstillet på, at gøre dette til en enestående oplevelse for hinanden – og det blev det!

Vores gode ven og elskerinden helmede ikke, før de ud på den lyse morgen havde fået afprøvet hver en krog af slottet. Vi, lidt mindre ungdommelige, fandt vores senge lidt tidligere, selv om det nu ikke blev til meget søvn, men nok et par dejlige stunder mere, indtil vi tæt sammenfiltrede forsvandt ind i en kort søvn.

Næste morgen var der mange kærlige blikke og røde kinder, både her og der, og alle var vist lykkelige for de rigelige mængder af kaffe og morgenmad i kælderrestauranten. Bare det ikke havde gjort så pokkers ondt at sidde ned!

Efter at have sagt farvel til nye og gamle venner og chekket ud hos receptionens

venlige personale, vendte vi, på alle måder mætte, næsen mod København og hverdagen.

Tak

Kære Stig, tak for en storslået oplevelse! Vi er mange, der håber at arrangementet kan blive en fast tilbagevendende begivenhed at se frem til efter julens mere fredssommelige familiemæssige udskejelser, det kan varmt anbefales.

Det lykkedes os til fulde at forlade hverdagen og give lysten, fantasien og drømmerum.

Dragsholm, der til daglig drives som hotel- og kursusvirksomhed, er et besøg værd, selv uden gabestok og gallafest, hvis du vil forkæle din elskede med en særlig oplevelse. Og personalet er i hvert fald dejligt afslappede overfor "sådan nogen som os."

Du kan finde flere oplysninger om Dragsholm Slot på følgende link: <http://www.dragsholm-slot.dk>

Oplysninger om slotsfesten på:
<http://www.xslot.dk>

Hele aftenen og natten var præget af en ganske særlig forventningsfuld og kærlig feststemning, som gjorde det både ualmindelig frækt og ualmindelig trygt at deltage.

SMil til verden og ...

SMil Bladet har mødt SMil Københavns nybagte formand. Hun hedder Lone Nielsen og er 45 år. Kort før SMil's 25-års jubilæum opfordrer hun til at skabe åbenhed og en fordomsfri debat.

Tekst Lars K. | **Foto** Frank

"Aftalte vi ikke klokken 18.00?"

Jeg har stået på gaden med kolde tæer i snevejr og ventet på fotografen, som imidlertid viser sig at være ankommet i forvejen.

Da jeg kigger nærmere efter, kan jeg både se og høre drilleriet i hendes reprimande. Den mørkhårede kvinde med brillerne og det lune glimt i øjet rækker hånden frem.

"Lone," siger hun og klukker.

En helt almindelig kvinde

Lone Nielsen er nyvalgt formand for SMil i København. Hun ligner ikke nogen grum, sadistisk formand for en sammenslutning af seksuelle afvigere, der pisker hinanden og binder folk til trækors om natten. Hun ligner en helt almindelig kvinde.

Hun er i en mørk bluse med broderet mønster, et par mørke bukser og en diskret makeup. Hun ser afslappet ud. Jeg føler mig godt tilpas i hendes selskab, og hun virker engageret og imødekommende, mens hun levende fortæller om både sit arbejde, sin familie og sin seksualitet.

Til daglig er Lone pædagog og arbejder med udviklingshæmmede voksne. Hun er forlovet og har tre voksne børn.

Hun er tilflytter fra Sorø, og bor nu i København, hvor hun har både sin forlovede, sit job og sit liv med SMil.

Udover at være formand for SMil i København, arbejder Lone også frivilligt i SMil's

Bogcafé og er medlem af bestyrelsen for SISC, som hvert år arrangerer sommerlejre, hvor både danske og udenlandske sadomasochister udfolder sig seksuelt, og har mulighed for at møde hinanden.

Åbne ud mod verden

"Du er nyvalgt formand - hvad er din rolle i SMil?"

Hun tænker lidt, inden hun svarer:

"Jamen jeg skal jo umiddelbart være ansigtet udadtil, og vil gerne medvirke til, at vi i lidt højere grad, end hidtil, åbner lidt op ud mod verden."

"Og inviterer andre mennesker indenfor?"

"Ja, også det," nikker hun. "Vi kan sagtens blive dygtigere til at formidle det budskab, at vi rent faktisk er søde og rare mennesker herinde, som bare har en lidt anden seksualitet."

En seksualpolitisk forening

"Er det også SMil's rolle i fremtiden?"

"Jeg mener stadig, at vi er en forening med et seksualpolitisk standpunkt og et budskab, men jeg tror personligt ikke, at målet i dag er det samme, som da foreningen startede for 25 år siden. Jeg mener ikke længere, vi skal kæmpe i nær samme grad for vores ret til at udfolde vores seksualitet."

Hun smiler og prøver at abstrahere fra fotografen, som tydeligt er fascineret af hendes taske, der forestiller en højhælet støvle i gnistrende sort lak med nitter.

"Den kamp har nogen allerede vundet for os - stifterne af SMil, de homoseksuelle og mange andre, som dengang modigt gik på barrikaderne for at vise verden, at de var til. Vi er langt mere accepterede i dag, og derfor tror jeg, at vores rolle handler mere om at fortælle åbenhjertigt om, hvad det i grunden er, vi foretager os, så vi kan få kastet lidt lys over alt det mørke og mystiske."

Med et smil tilføjer hun:

"Jeg kunne da også godt tænke mig, hvis vi kunne være med til at sprede åbenheden omkring SMil og sadomasochismen lidt ud over Københavns grænser. Man må også kunne være stolt af sin seksualitet i provinsen."

Offentlig debat

"Åbenhed må også kunne virke skræmmende for nogle - forudsiger du ikke at møde modstand?"

"Jo, det gør jeg da, og jeg skal bestemt heller ikke revolutionere verden, eller gøre nogen utrygge. Vi har haft en både stabil og dygtig bestyrelse de seneste år, og jeg håber, at vi kan fortsætte det gode arbejde - men man må jo gerne prøve at påvirke tingene i en bestemt retning indefra, hvis man føler, man har noget, man gerne vil," svarer hun diplomatisk.

"Men hvad mener du med åbenhed og seksualpolitiske budskaber? Skal SMil i avisen? Er det det, du siger?"

"Ja, det mener jeg faktisk, vi skal - eller rettere: Det ved jeg, at mange af os gerne vil; ikke mindst i forbindelse med SMil's kommende 25-års jubilæum, men også gerne via indslag i den daglige debat om seksualitet. Der er intet til hinder for, at vi kan afmystificere os selv og det, vi render og laver, hvis vi bare optræder lidt mindre tilkukkede."

"Kan du forestille dig at føre debat om sadomasochisme via medier som aviser og Internettet? Kronikker i dagspressen for eksempel"

"Ja, det kan jeg da sagtens forestille mig."

Vi er ganske almindelige mennesker

Lone nærer ingen ambitioner om at blive et kendt ansigt eller om at blive set som "Fru SMil," men hun mener, det er vigtigt, at vi ikke lever bag nedrullede gardiner:

"Jeg ser meget gerne, at vi gør det lidt mere tiltrækkende at komme herind og får vist folk, at vi er ganske almindelige mennesker, der bare eksperimenterer lidt friere, end mange er vant til."

Hun tager en tår af kaffen, inden hun fortsætter:

"Jeg tror ind imellem, det er så banalt, at hvis bare man hører om mange andre, der gør noget anderledes, bliver det pludselig mere normalt at have lyst til det selv. Hvis vi kan udfylde den rolle, tror jeg vi har en vigtig mission."

Mød hinanden

Lone har selv været aktiv sadomasochist i tre år. Før det, havde hun ikke gjort sig mange tanker om sadomasochisme. Først i SMil er det blevet en bevidst side af hendes tilværelse. Lone er sadist.

"Har du et godt råd til nye sadomasochister?"

"Ja, det har jeg: Tal med andre, som er tiltrukket af de samme ting. Kom ud af busken og mød mennesker, som taler det samme sprog," smiler hun varmt.

"Du foreslår, at de uden videre henvender sig i SMil?"

"Ja, det gør jeg," siger hun uden tøven. "Jeg har aldrig - hverken før eller siden - oplevet noget sted, hvor man uden videre bliver modtaget på den måde. For mig var det en stærk oplevelse at komme i SMil

første gang. Siden har jeg følt mig hjemme her. Det er, tør jeg godt at sige, meget let at føle sig velkommen i SMil.

Men det er på den anden side lige så vigtigt, selv at vise åbenhed - at turde stille spørgsmål og vise sin usikkerhed. Her er jo mange mennesker, som på et eller andet tidspunkt har gjort sig de samme tanker eller bekymringer - eller haft den samme lyst - og de er lettere at få i tale, hvis man selv viser initiativ."

Vi er ikke eksperter

"Har du også noget, du gerne vil sige til de garvede sadomasochister?"

"Ja - prøv at være mere lydhøre overfor nye mennesker og nye måder at se tingene på. Mange af os ænser ganske enkelt ikke, at der omkring os er mennesker, som ikke alene gerne vil høre om vores erfaringer - men som rent faktisk også selv har en masse at byde på. Vi kunne lære så meget af hinanden og være meget for hinanden, hvis vi ind imellem bare turde åbne lidt op. Og så synes jeg, det er vigtigt, at vi ind imellem minder os selv om, at der ikke bare er en rigtig eller en forkert måde at dyrke SM på - men lige så mange variationer og måder at nyde på, som der er mennesker. Vi bliver aldrig eksperter."

En friere debat om SM

"Hvad vil du gerne huskes for som formand for SMil i København?"

"Jeg vil gerne huskes for at have været med til at skabe en mere åbenhjertig debat om SM. -Ikke blot udadtil, men bestemt også indbyrdes. Vi har stadig mange tabuer og forbehold, som ikke gavner nogen af os synderligt. Jeg vil være glad, hvis jeg blot har bidraget til, at vi får en friere, mindre kejtet og mere imødekomende debat om SM og om seksualitet i det hele taget."

Jeg følges med Lone ud af døren og vi siger på gensyn i snevejret. Jeg kigger efter hende, da hun trækker jakken sammen om sig og går ind mod byen. Intet viser, at her går lederen for en forening af sadomasochister. Men det gør hun altså, og hun har noget på hjerte.

lars@smilbladet.dk

fløjsgardin. I den anden ende af rummet hænger SM-legetøjet klar til brug. Kombineret med de store, antikke spejle på væggene og det pelslignende sengetæppe er muligheden klart til stede for en SM-seance. En konklusion, der bliver godt understøttet af de solide kroge, der er spændt fast i de tykke loftsbjælker. Her er ingen vinduer, og en særlig stemning begynder at indfinde sig. Fornemmelsen af, at det måske ikke kun er fysisk, vi bevæger os ned under overfladen. Men dette er ikke rummet. Vi er endnu kun i det såkaldte pæne SM-rum. Stedet for dem, der endnu ikke kender så mange kroge af SM-verdenen, og som i hvert fald ikke kan

undvære en seng.

Turen i dybet

For dem, der vil videre, fortsætter turen igennem en dør, der mest af alt minder om et hul sprængt i væggen. Halve og hele mursten ses tydeligt i begge sider. Man må bukke sig for et fjernvarmerør i loftet for at komme igennem døren og ind i det næste rum, der er et fyldt påklædningsværelse. Uniformskasketter ovenpå nogle fjernvarmerør, endnu en indbygget vægreol med blandt andet uniformsstøvler og et billede af SM-kunstneren Alba, giver de første signaler om, hvad der venter.

Efter påklædningsværelset går rejsen til højre ud i en form for gang. Her skal man bukke sig for at komme under nogle store udluftningsrør, der summer hæst og vedvarende. Lige frem kan man skimte en døråbning og nogle ubestemmelige genstande. Er det mon her vi skal hen? Knap så langt. I venstre side af gangen hænger nogle slidte forhæng fast i kroge i loftet. I den ene side kan man skimte en del af et jerngitter. Forhænget bliver trukket til side. Vi er fremme.

Bag forhænget åbenbarer et helt specielt spankingrum sig. Mange ville sikkert forvente en masse røde og sorte farver. De er imidlertid kun repræsenteret ved en enkelt sort støbejernslysestage, hvor flammen på lysene bevæger sig let, da forhænget trækkes til side.

De rå rammer

Rammerne for rummet er de over hundrede år gamle hvidkalkede vægge, som kun er nødtørftigt pudset op. De bliver suppleret af de kraftige uhøvlede loftsbjælker, der bærer hele ejendommen. Med en diameter tæt på de 30 cm er der ingen tvivl om, at de let kan holde, når de påskruede øskener med karabinhagerne benyttes.

På den ene væg er et rustent minde om lejlighedens fortid slået ind i væggen – en cirka 40 centimeter lang slagterkrog. Eneste anden udsmykning er en tom billedramme, som omkranser et par håndjern, der hænger på væggen.

I midten af rummet står en lodret bjælke. Den understøtter tydeligvis to loftsbjælker, og kan ikke rokkes en millimeter. Når først en slave er spændt fast her, enten med armene omkring bjælken eller med armene over hovedet, er ingen flugt muligt. Den bare hud vil blive kradset og pirret af det rå træ, imens man forsøger at undslippe piskens kærtegn – naturligvis forgæves.

Sadistens leje

Efter en tur ved afstraffelsesbjælken kunne det være oplagt med en tur i buret. Det er lavet af bundrammen fra en gammel seng fra 30'erne. Trærammen og de 6-7 centimeter brede lærredsgjorder udgør en glimrende dør, når den bliver sat på højkant i det ene hjørne. Den når ikke helt fra væg til væg, og i den ene side er der sat et par uhøvlede lægter lodret op, som forhindrer flugt.

Buret er låst af med en kæde og en rusten hængelås. I bunden sikrer en hærget træflise fra en terrasse, at opholdet ikke bliver for komfortabelt. Buret er præcist så stort, at slaven kan være der, men samtidigt så småt, at det næsten er umuligt at undgå at gnide sin bare hud opad de kolde, hvide mursten.

For den dominante er der særlig god mulighed for at nyde slavens kamp i buret. Lige overfor står en gammel, slidt og hærget

Vores rejse starter på det nyrenoverede Vesterbro i København. Engang et hårdt belastet område. I dag trendy og eftertragtet men stadig rig på prostitution, stoffer og andre skæve eksistenser. I en sidegade til Istedgade finder vi en pæn beige seks-etagers ejendom. Pænt og ordentlig ser det ud.

Lejligheden vi skal besøge ligger i stueplan og ser rimelig almindelig ud. Ikke uden en vis stil, bevares, men kun de indviede vil ane, at her bor en sadomasochist. De tunge chesterfieldmøbler og den erotiske kunst på væggen er signaler, som andre SM'ere læser. Men for de folk, der går forbi på gaden udenfor, er det blot en almindelig lejlighed. At der i kælderen under den pæne stue er indrettet et fuldt udstyret spankingrum med bur, buk og ophængningsmuligheder, er ikke til at vide.

Turen til rummet begynder med stuetrappen, der fører ned til soverummet i kælderen lige nedenunder stuen. Den første tanke man får er, at dette må være rummet. I den ene ende er en reol bygget direkte ind i væggen. Muren står rå og grå her, og i begge sider hænger et tykt rødt

I en kælder hvid som SM

Af Leon Skytte | Foto Hurricane

De fleste har drømmen, men det er de færreste SM'ere, der har plads eller mulighed for egen spankingkælder. På Vesterbro i København findes en lejlighed, hvor drømmen er virkelighed. I en gammel kulkælder under en nedlagt slagterbutik hænger piskene og kæderne klar til brug, så snart inspirationen melder sig. Følg med ned under jorden til en indretning, der aldrig vil blive optaget i Bo Bedre

Chesterfield-stol fra omkring år 1900. Engang et særdeles stateligt møbel. Den har stadig grundformen, men armlænene hænger i laser, og der er smidt et tæppe over. Komforten er dog lige uovertruffen efter 100 år, og sikrer en ophøjet plads. Engang tilhørte stolen en præst, så den er sikkert ikke ubekendt med synd. Herfra kan sadisten i ro og mag nyde slaven. -Måske skænke sig et glas vin fra det lille bord, der er bygget af tre vinkasser ovenpå hinanden, og med et gammelt gitter øverst som bordplade.

Fælles for alle elementerne i dette spankingrum er, at de er fremstillet af genbrugsmaterialer fundet i ejendommens storskrældsrum. Dels for sportens skyld, dels for at finde genstande med et tilpas hærget udseende og en historie, som giver en stemning, som nye, fine ting aldrig vil kunne levere.

Buk og kapsler

Når man bliver træt af burlegen, er det måske på tide at bruge bukken. Hvis man er en venlig sadist, kan man lægge hundetæppet henover, før slaven spændes fast. På den

anden side vil det kun lettere afhøvlende træ sikkert give mangen en slave fornøjelse. Om slaven skal bukke sig ned og gøre klar til at modtage en røvfuld eller skal op og ride på den som en hest, må den aktuelle leg bestemme.

Der er selvfølgelig også mulighed for at sætte slaven på skammelen i hjørnet. Den er næsten sort af ælde, men på dens sæde er der næsten nye og helt blanke kapsler. Enhver, der har prøvet den, vil vide, at her betyder det ikke afslapning at sidde ned. Ganske langsomt borer de skarpe metalflader sig ind i balderne, og når man rejser sig og blodet vender tilbage, minder det om at få taget klemmer af brystvorterne.

Gulvet burde måske stadig være den rå cement for at imødekomme buret, bukken og skammelen bedst muligt. Rummets skaber har imidlertid været nådig og lagt et gammelt tæppe på. Dog ikke så meget for slavernes skyld, men for at beskytte mod kulden. Her er ingen radiatorer til at varme

op. Stearinlysene, en enkelt varmluftsblæser og selve legen er varmekilderne.

Det almindelige legetøj hænger på en kæde fyldt med kroge, der sidder fast i den ene ende af loftet. Til supplement er et par gamle brædder sat fast i et indhak i væggene. De fungerer som hylder og her er der plads til ekstra legetøj. På den øverste hylde står også et lille billede, hvor rummets ejer holder øje med, hvad der foregår iført fuld officersuniform.

Rå lyst

Under enhver seance strømmer der naturligvis passende musik ud fra stereoanlægget, der er bygget ind i en gammel, nedlagt skorsten. Højtalerne er kun på 15 watt, men akustikken i kælderens får det til at runge, som var vi midt i en kirke.

Med jævne mellemrum bliver legen også suppleret af gennemløbende vand fra det kloakrør, der gennemskærer rummet i den ene side, ligesom kælderens ventilations-system altid summer hæst og vedvarende i baggrunden. Derudover er der ingen lyde,

som trænger ned fra verden udenfor, ligesom ingen lyde trænger op. Dette er et helt særligt univers. Verden begynder og ender ved de hvidkalkede vægge.

Rummet er næppe for SM-ere, der foretrækker pæne og velpolerede rammer. Dette er stedet for enhver, som mener, at det gør det lettere at kaste sig ud i primitiv og ægte leg, når omgivelserne følger med. I dette univers er der intet falskt og intet fordækt. Alting er lige så rå og ærligt, som det ser ud.

Rammen er sat for ægte, rå lyst. 🐾

Jeg kalder den Manfred

I enhver SM'ers udstyrstaske bør findes diverse vibrerende artikler til når det ikke skal gøre ondt. SMil Bladet har testet en af disse, som er fundet i SM-Shoppen i Studiestræde.

Tekst Tøjte | Foto Frank

Med ord som "personlig massør" og "elsk dig selv" bliver jeg nysgerrig.

Der er, som den årvågne læser allerede har gættet, tale om det lille vibrerende stykke legetøj, som er lige så obligatorisk for kvinder, som en samling billeder eller porno-blade er for mænd. En vibrerende stav, som man kan placere på sine private punkter på kroppen og dermed opnå nydelse og vellyst.

Appellerende formgivning

Det, der adskiller denne model fra så mange andre modeller, der findes på markedet, er at det er den første, jeg har set, der appellerer til mig som kvinde. Normalt er disse værktøjer udformet som et mål-søgende missil, i et eller andet metallook. Eller "naturtro" med både forhud og årer (og en størrelse, der vil give mange mænd mindreværds-komplekser). Eller produceret i en afskyelig selvlysende farve, som den virkelige afhængige altid vil kunne finde, trods strømafbrydelse eller andre katastrofetilstande. Nej, den udgave, som jeg købte med mig hjem, var anderledes. For det første er der en smart designer, der har tænkt organisk, så formen appellerer til kvinder. For det andet er den lavet i silikone, et materiale, der er blødt og lækkert at røre ved, og som det er muligt at vaske, uden at farven går af, og man overvejer hvilken afsmittende effekt tingesten har haft på de private dele af kroppen. Jeg måtte simpelthen købe dette vidunder, der kan fås i mange forskellige farver, med hjem.

Dejligt lydløs

Hjemme skulle tingesten, som snart blev døbt Manfred, udstyres med batterier. De blev tyvstjålet fra diktafonen, og heldigvis var der stadig liv i dem. Manfred er lydsvag, og det er faktisk en lettelse i denne

sammenhæng. Normalt kan jeg godt lide, at mine partnere ikke er mundlamme, men den monotone summen fra et elektrisk apparat har det med at bringe mig ud af stemning. Allerede her tog Manfred points.

Parkinsons i armen

Men ak suk, desværre var det kun designet og materialet der var gennemtænkt. Med Manfred føles det, som om jeg er ramt af Parkinson's syge i armen, der holder ham. Det er næsten som om, den vibrerer mere i den del, end i spidsen af ham.

Jeg ser frem til den dag, producenterne af disse varer kommer på den brillante ide at udstyre modellen med et håndtag, der ikke vibrerer.

Gearvælger savnes

Endvidere har Manfred den svaghed, som mange af hans tobenede konkurrenter også lider af: de har ikke noget første eller andet gear. Manfred vibrerer hurtigt, meget hurtigt eller lynhurtigt og det kan alt sammen have sin anvendelse, når man først er kommet i stemning. Så man skal bruge lidt tid på at sætte sig selv eller partneren i den rette stemning, før Manfred hives op af tasken.

Alt i alt får Dildoen 3 med en pil opad på en skala fra 1-5

Kan købes blandt andet i SM-shoppen til kr. 395,-. Er produceret af Fun Factory i Tyskland, og modellen hedder "Smart Vibes Gigolo Generation II." Producenten oplyser at den er "stænktæt" og at man kan bruge den i badet. Dette frarådes dog af SM-shoppen.

Godt begyndt er halvt fuldendt

- en anmeldelse af det danske internet magasin www.morethanvanilla.dk

Tekst Lars Kaastrup

"Hvor går man hen på nettet, hvis man gerne vil læse lidt mere informativt om bl.a. bdsm," var et af de spørgsmål, folkene bag det nye danske e-zine www.morethanvanilla.dk stillede sig selv. Da der umiddelbart ikke fandtes et svar, greb de chancen og oprettede et nyt e-zine, der skulle være: "Et bredt favnende kvalitetsmagasin, der dækkede mere, end blot enkelte aspekter af begrebet "seksualitet"[...]Morethanvanilla er derfor et forsøg på at skabe "et favnende dansk livsstils e-zine, der omhandler alle seksuelle miljøer i Danmark" - som de selv så flot skriver det på deres site.

Er det så lykkedes - at skabe dette bredt favnende kvalitetsmagasin? Svaret må være: Godt begyndt er halvt fuldendt.

Funktionelt design med svipsere

"Morethanvanilla" er layout-mæssigt enkelt, stilrent og langt fra det traditionelle

"sex&porno-feel," der ellers er så udbredt. Men et par svipsere har en tendens til at vælte sitet. For det første er sitet layoutet i en alt for høj opløsning, hvilket bevirker, at halvdelen af læserne skal scrolle unødvendigt for at se hele siden. For det andet vælter layoutet på Mac og i andre browsere, end Internet Explorer.

"Vi er klar over problemet og har en løsning højt på vores prioriteringsliste," siger webmaster hos [morethanvanilla](http://www.morethanvanilla.dk). "Men dette e-zine er udelukkende et privat initiativ, og derfor er vi nødt til at økonomisere med vores ressourcer, selvom det kan virke ufærdigt. Vi vil naturligvis udvikle os undervejs og håber indtil da, at man påskønner dette gratis initiativ."

Sitet er nemt at navigere rundt på og overskueligt i sin opbygning. Link-knapperne - især på forsiden - er måske lige lovligt små

til denne nærsynede bruger, men det er petitesseer, der ikke bør få lov at ødelægge helhedsindtrykket.

Et nyt nummer hver måned

Indholdsmæssigt har "morethanvanilla" lagt to numre op indtil nu, og der er lagt ambitiøst ud. Konkret annonceres der et tema for hvert nummer, to-tre artikler og lige så mange anmeldelser. Endvidere publiceres to gallerier, og i januar lanceredes også en novelledel.

På informationssiden fungerer "Begivenheder" og "Nyt i pressen" rigtig godt. Der opdateres med rimelige intervaller og indholdet fungerer som et mageligt udgangspunkt for den dovne surfer.

Til gengæld skuffer linksamlingerne. Det er tydeligt, at der ikke er lagt nok links ud til at de fungerer som en ordentlig guide på

internettet - så hermed en opfordring til at stramme balderne og få den del rokeret på plads.

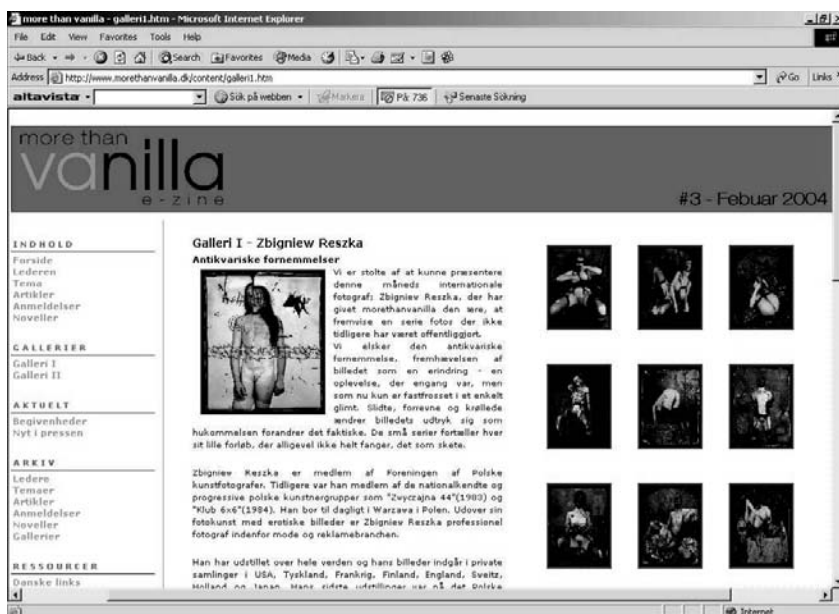
Lækre billeder

Billedgallerierne har indtil nu været en af de bedste overraskelser. Indtil nu, er der præsteret virkelig flotte billeder af både en dansk og flere udenlandske kunstnere. Både, hvad angår kvaliteten af billederne og det udtryk, de formidler, lover det rigtig godt for fremtiden.

Spred benene, tak

De større artikler er overordnet interessante og velskrevne. En skarp kritisk linie er lagt allerede fra starten, men man savner af og til en større mangfoldighed i udtryk og tone. Ønsker "morethanvanilla" at være et kvalitets e-zine om alternativ seksualitet, ja så må de gerne begynde at brede sig ud over flere emner og seksuelle udtryk. Indtil nu har fokus været bdsm. Det kan jeg personligt glæde mig over, men jeg savner en indikation af, at verden og den seksuelle forskellighed er større.

Selv siger morethanvanillas redaktion: "Vi er uafhængige af interesseorganisatoriske, politiske eller økonomiske kræfter og skelner heller ikke mellem køn eller særlige seksuelle retninger. [...] Det er vores mål at oplyse, introducere og anmelde seksuelle livsstilsformer, events og nyheder uafhængigt af køn, religion og politik. Vi satser på

seriøs information, kvalificerede introduktioner, samt gode kritiske vinkler på alle slags seksualiteter." Jeg ser frem til, at de vitterlig når helt i mål.

En flot start - og plads til forbedring

Ting tager tid. Og et ambitiøst projekt, som morethanvanilla, tager ekstremt meget tid. Men taget i betragtning, at den journalistiske stab består af to eller tre mennesker, som måned efter måned formår at præstere den mængde stof, sitet præsenterer - og af den kvalitet, de leverer, synes jeg, man må sige, at ikke alene er initiativet beun-

dringsværdigt - det er også et pokkers flot resultat.

Der er plads til udvikling, og jeg venter mig meget efter den flotte stabelafløbning. God vind.

lars@smilbladet.dk

Fakta:

"more than vanilla" er en selvstændig redaktion og udkommer elektronisk én gang om måneden. Den er åben for forslag, artikler, noveller, invitationer til arrangementer eller fotomateriale, som falder ind under konceptet.

SMæk & Co.

-Sarte Striber

Tillad mig at opsummere, frue: De skal altså bruge en krog....

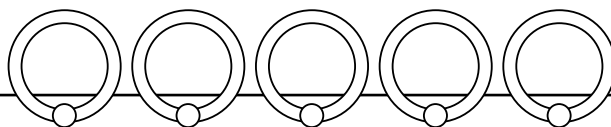

...som kan bære deres snavsetøjspose, der har en omtrentlig vægt på

..femogfirs kilo!! -Frue... det er jo aldeles MAGELØST!!!

a'la Cirkus

EN REJSE FOR LIVET

- AF MIE NIELSEN

"En rejse for Livet" skrevet af Mie Nielsen, som også har skrevet novellen "At bære en byrde", der kan læses andetsteds i dette blad, er historien om to unge kvinders vej ind i en verden af dominans og underkastelse, smerte og lyst. Kort sagt, BDSM.

Mette og Sanne, to danske veninder – unge og smukke, men meget forskellige af sind – har sammen fået ansættelse som aupair piger hos et velhavende, belgisk ægtepar, Armand og Beatrice. Mette er den pæne og tilbageholdende pige, usikker og blufærdig, hende, der gerne vil behage andre og gøre dem tilpas. Sanne er selvstændig, selvsikker og trodsig. Familien, de skal arbejde hos, har ingen børn, og de to piger har ikke fået andet at vide, end at deres job vil indebære lettere kontorarbejde. Lønnen er høj, hvilket undrer dem lidt, men ikke så meget, at de undersøger sagen nærmere.

En bemærkelsesværdig ansættelse

Det viser sig naturligvis, at der er en grund til den høje løn: de skal begge være mandens elskerinder. Dette serveres for dem af Beatrice, som lokker dem til hver for sig at samtykke, fordi hun på den måde kan holde på sin mand. Han er 10 år yngre end hun, og han har en svaghed for at styre og kontrollere unge kvinder, en lyst hun ikke selv kan tilfredsstille, siger hun.

Nettet strammes gradvist

Historien fortælles fra Mettes synsvinkel. Hun er et let offer for parrets manipulationer, og især for Armands spil med hende, fordi hun tidligt i forløbet bliver seksuelt tiltrukket af ham. En tiltrækning han udnytter til skiftevis at forvirre og berolige hende, og

til at indføre begreberne belønning og straf. Belønning for at behage ham, i form af seksuel tilfredsstillelse, straf for at mishage ham, i form af fysisk smerte. Inden længe er Mette aldeles afhængig af ham og den fysiske tilfredsstillelse han kan give hende, og hun vil gøre alt for at behage ham.

De to piger holdes adskilt de første par uger, idet den ene sendes på ferie, mens den anden arbejder, skiftevis en uge ad gangen. De har derfor kun Beatrice at støtte sig til i den første tid, og ingen til at hjælpe sig med at sætte grænser. Da pigerne endelig ses igen, er de begge så indfanget af spillet, at ingen af dem er i stand til at sige stop. De er dog enige om, at pigesex sammen, det vil de ikke.

Et vendepunkt

Vendepunktet for dem begge kommer ved en fest, hvor Armand lader dem pierce. Sanne er som sædvanlig trodsig og oprørsk, og Armand straffer hende ved i bundet tilstand at holde hende på randen af en orgasme i meget lang tid, før han lader Mette bringe Sanne til udløsning – mod deres indbyrdes aftale og meget mod Mettes vilje. Han er kold og fjern, behandler dem som ting, ikke som mennesker, og Mettes oprørstrang bliver vakt, hvorimod Sannes bliver knækket.

Ydmygelse og straf

I det videre forløb bruger Armand Sannes svaghed til at sætte Mette på stadigt mere ydmygende prøver og udfordringer, som for at teste hendes lydighed mod ham – Hvis hun ikke adlyder ham, vil Sanne blive sat til at straffe hende. Kulminationen på ydmygelserne er en fest, hvor Mette og Sanne serverer, Mette nøgen bortset fra en bo-

dypaintet stuepigeuniform. Mette får til opgave at tilfredsstille en af de mandlige gæster. Hun løser opgaven, men får uden tilladelse to orgasmer. Hendes straf for den forseelse er ridepiskan, svunget af dels Sanne, dels hustruen til den mand Mette har tilfredsstillet.

For meget

Oplevelsen bliver udslagsgivende for Mette. Hun beslutter sig for at forlade sin stilling, pakker sit tøj og tager hen til en nær ven, en mand hun har lært at kende i de måneder hun har været i Belgien. Sanne vælger at blive, da hun ikke mener at kunne undvære Armand.

En historie om det psykiske spil

Lad det være sagt med det samme: dette er ikke en historie for hardcore SM'ere med hang til dystre kældre, kæder og voldsom smerte. Vist optræder der straffe, piskene svinges og klemmer sættes i, men vægten i historien ligger på det psykiske spil, på det net af manipulationer som de to piger spindes ind i, på beskrivelsen af, hvordan man som ung og usikker skridt for skridt kan ledes ind en verden, man slet ikke kan overskue, og med midler, der kan siges ikke at være helt fine i kanten, kan bringes til at gøre ting, der ligger langt udenfor det, man selv troede man ville – og kunne. Historiens styrke ligger helt klart i beskrivelsen af de følelser, som Mette gennemlever, fra usikkerheden, angsten for ikke at slå til, blandet med regulær liderlighed fremkaldt af Armand og de ting han gør ved hende, over accepten af hans dominans til det ulmende oprør og til slut det endelige brud. Enhver m'er som har oplevet, og stadigvæk kan huske det kaos af følelser de første skridt ind i denne, den mest forunderlige verden

af smerte og lyst kan udløse, vil kunne nikke genkendende til Mettes splittelse og de mangeartede følelser hun udsættes for.

På grænsen – og velskrevet

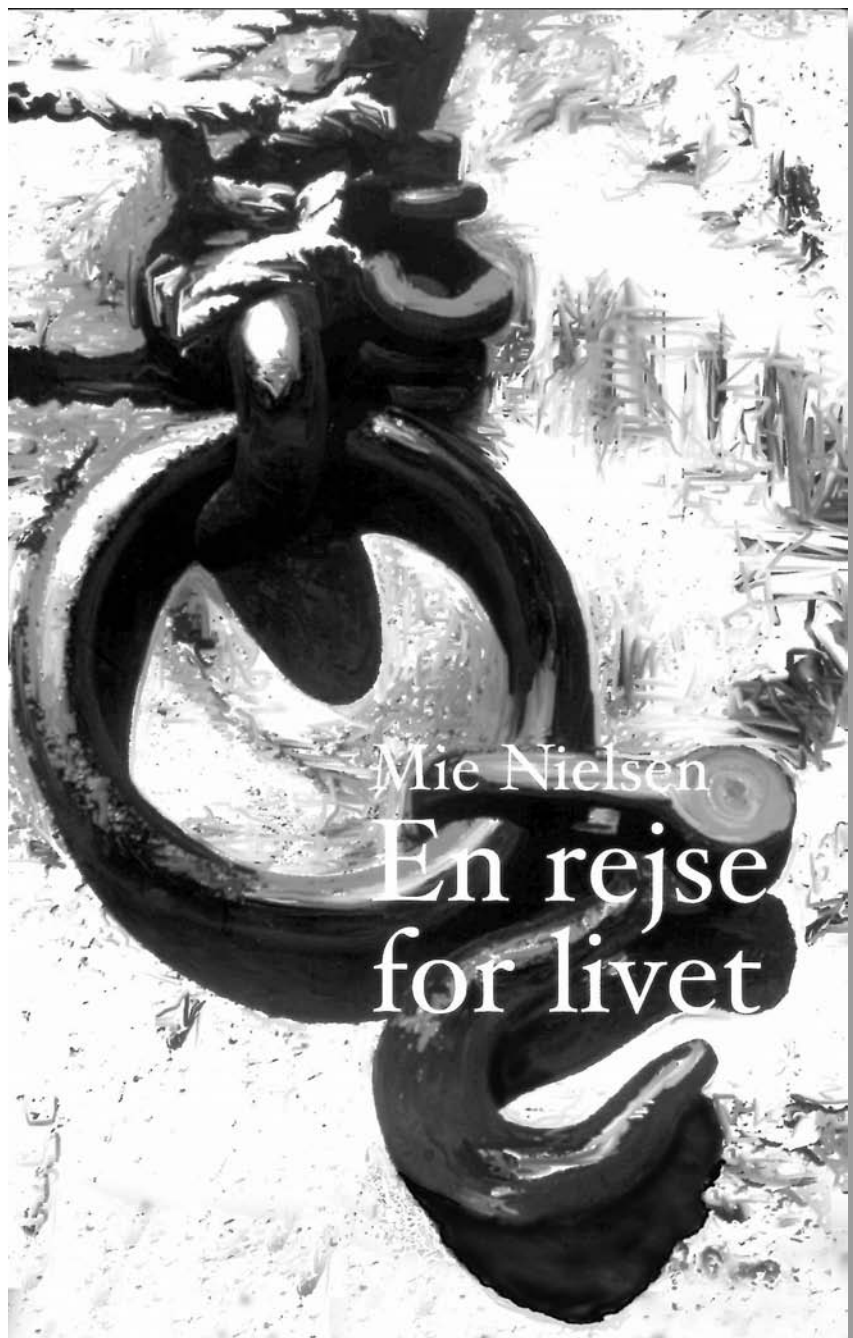
I denne anmelders øjne er Armands handlinger så meget på grænsen til, hvad man mentalt kan tillade sig at udsætte andre mennesker for, at Mettes endelige afstandtagen fra ham, og det at hun har styrken til at forlade ham, føles godt og rigtigt - han fortjener ganske enkelt ikke at have en m'er/sub i sin varetægt. Det er dejligt med en SM-historie, som lige så meget handler om psykisk som om fysisk dominans, og det er fint, at den ikke bare handler om lyst, liderlighed og mange udløsninger – det gør den også – men også om tvivl og smerte. Det kan ærgre mig lidt, at kun Mette fremtræder med et indre liv, og at de andre figurer ender med at virke lettere skematiske og skabelonagtige - man kommer aldrig rigtigt ind under huden på dem. Men hverken talentet for at beskrive et indre følelsesliv eller fantasien fejler noget, så jeg ser gerne flere historier fra forfatterens hånd – og meget gerne historier om vellykket og lykkelig SM!

En rejse for livet er skrevet af Mie Nielsen og udgivet på forlaget Ådalen. Den koster 170 kr., er på 164 sider og kan købes i de fleste boghandler.
2003 ISBN 87-91365-01-5

Mie Nielsens hjemmeside:

<http://home24.inet.tele.dk/mieng/>

ANMELDELSE

Tekst Steen Schapiro | Fotos Barbara Nitke

Kiss of Fire

- A Romantic View of
Sadomasochism

- AF BARBARA NITKE

For tiden er der mange fotografer, som udgiver kunstbøger om SM og fetich. Alt for mange. Man forstår kunstnernes fascination – seksuelle ritualer og feticher er både erotiske, chokerende og særdeles visuelle. Desværre ligner de fleste af disse bøger hinanden – fetich-beklædte unge piger, som poserer med et skuespils-agtigt cool ansigtsudtryk, eller halvrealistiske snapshots af ekstreme sex-akter.

Inspireret af Gatewood

Kun få "originale" kunstnere kan siges at have skabt en helt egen stil – og mange bygger videre på den, med mere eller mindre originalitet. Nogle af "de originale" er Helmut Newton, Gilles Berquet, Richard Kern og ikke mindst Charles Gatewood, hvis erotiske pionerarbejde gennem 40 år har dokumenteret alt fra beatniks til modern primitives.

Barbara Nitke, som har udgivet den aktuelle "Kiss of Fire," fortæller, at hun primært er inspireret af Gatewood. Men faktisk minder hendes smukke arbejde langt mere om en anden, mindre kendt "original," Michael Rosen. Disse billeder er dybe, intime portrætter af mennesker fra den lokale subkultur (for Rosen's vedkommende San Francisco, for Nitke's vedkommende New York), som tæt og ømt skildrer deres SM-leg, rollespil og seksuelle identitetsskift. Men billederne er ikke kun dokumentationer af vilde momenter - de bruger også højæstetiske og eksperimentelle fototeknikker, klassiske kompositioner, æterisk lys, med mere.

Billeder af den intime nærhed

I Barbara Nitkes erotiske fotos stræber alle virkemidler mod at vise det indre; den åndelige energi, som findes mellem de el-

skende, det knivskarpe lys, der udspringer af grænseoverskridelsen, den intime nærhed, som skabes, når man vover at elske så tæt, den måde tiden forvandler sig på under ritualet, som når pissen svinger i slow-motion, den uforklarlige, ekstatiske sanserussom SM-elskere falder ind i, det nøgne personlige umaskerede ansigt, der så nøgent og stærkt træder frem efterhånden, som man glider dybere ind i SM-bevidstheden – når man blot flyder med, reagerer, modtager, blotter sig.

Billederne fokuserer på forholdene mellem de elskende. Herskerinden holder om sin slave, med et nænsomt, indlevende blik, mens han vrider sig ... mon det er i smerte, overgivelse, ydmygelse, begær? En anden domina kigger dybt, tryllebundet i sin bundneslaves øjne ... det er, som om begge deres individuelle ansigter er gledet bort, og det kun er spillet imellem dem som eksisterer? En stuepige knæler i et klassisk, nobelt rum ... bundet, i en ansigtsmaske ... mon det er en kvinde eller en mand? En homoseksuel Hersker betragter med spanskrøret i hånden sin slavefyr som vrider sig i lænkerne ... er det mest intense ikke, at hans ansigt så tydeligt udtrykker fascination, kærlighed, ømhed? To kvinder kysser hinanden på toilettet ... lyset omfavner dem ... kysset er tydeligt spontant ...

Her er hele mennesket med

Titlen "Kiss of Fire" henviser både til det tætte kys og den brændende lidenskab, men også til smerten, specielt ved pissen. Og både tæthed, lidenskab og smerte træder tydeligt frem i denne samling af smukke sort/hvide seksuelle billeder. Barbara Nitke fortæller at hun gennem mange år har levet i SM-miljøet omkring "The Eulenspiegel Society" i New York, og det er her hun har fundet sine modeller. Men perso-

nerne er ikke "modeller" i den sædvanlige forstand – billederne skildrer den intime, tætte SM-leg og fokuserer på de mest personlige, følsomme udtryk. Smil, flabthed, spænding, koncentration, angst, utålmodighed, smerte ... hele mennesket er her.

Intens, poetisk billedkunst

Valget af filmtype har gjort, at billederne har fået en næsten sjælelig kvalitet, intimt, diffust, dybt. Nogle virker som klassiske portrætter, andre som stærke indtryk fra et hidsigt ritual. Nogle er ekstremt tætte, andre beskriver lokalet eller miljøet – men alle lægger vægten på følsomheden, transformationen og energien i smertekysset. Fra ponygirls til læderbøsser, fra flabede slavetøser til grænsesøgende sadister, fra intense dominaer til provokerende trans'er – forberedelse, ritual, ventetid, efterspil... alle Nitke's billeder giver et tæt, sensuelt og inspirerende indblik i de personer, hun skildrer.

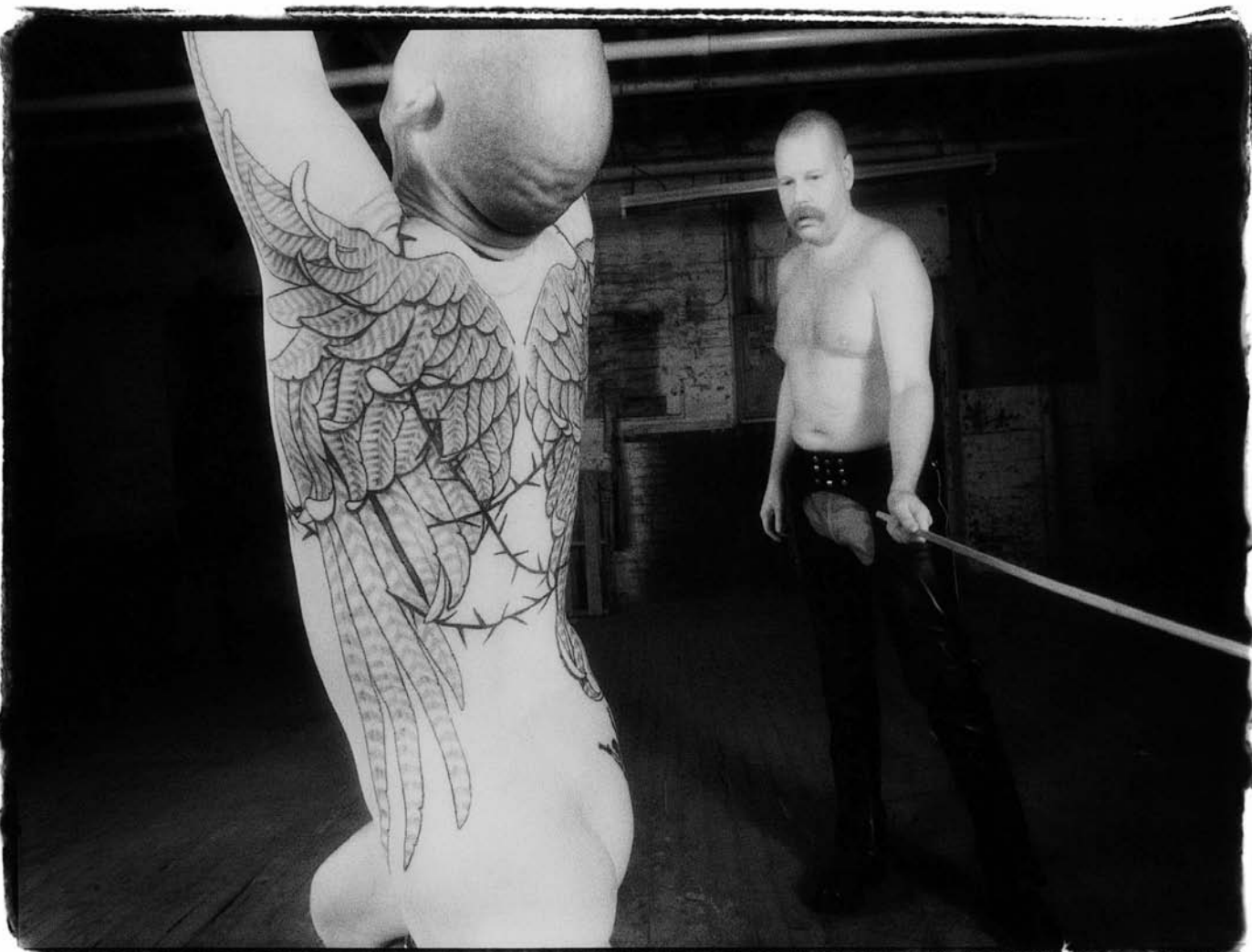
Allerbedst – bagerst i bogen skriver hun små noter om de forskellige mennesker, hendes oplevelser med dem eller betragtninger over deres særheder. Hun er tydeligt fascineret, og forstår at videregive dette på en måde, som aldrig bliver plat eller kold – men altid poetisk.

Barbara Nitke
Kiss of Fire

- A Romantic View of
Sadomasochism
Kehrer Verlag 2003

Cirka kr. 250,- fra <http://www.amazon.co.uk>
ISBN: 3933257948

Selvkørende - og til smæk

La Bonne Babe fortæller til SMil Bladet om at erkende sin egen seksualitet - og om at fortælle om den til andre. Både selverkendelse og selvransagelse er efter hendes mening positive sidegevinster, når man konfronterer sig selv og andre med, at man er en voksen kvinde, som er til dominans og til smæk.

Tekst La Bonne Babe | **Foto** Frank

Jeg sprang selv forholdsvis sent ud i dette univers, hvorfor ved jeg egentlig ikke, og dog har jeg selvfølgelig, vel som de fleste andre, gjort mig mine tanker om hvorfor. For sandheden er nok, at jeg i rigtig mange år har vidst det. Jeg har jo haft vanillekæresten, hvor vores sex har været ret rå; - små bindelege osv., og hvis de så eksempelvis har fortalt mig, at jeg var dejligt outreret, så turde jeg nok ikke helt fortælle dem, at jeg i virkeligheden havde lyst til at gå meget længere. Fordi, hvis de syntes, det vi lavede var outreret, så skulle jeg sgu ikke nyde noget!

En længsel efter noget

Men jeg mærkede tydeligt den der længsel efter noget, jeg ikke helt præcist vidste, hvad var.

Mon ikke vi alle har forsøgt at finde ud af, hvorfor vi var til SM? Jeg har i hvert fald, og er også stødt på mange fordomme om det at "være til smæk" - så mange, at jeg ind imellem ikke har turdet sige, at det er jeg faktisk!

Kontrollfreak og submissiv

Mine refleksioner over, hvorfor jeg var til SM, har resulteret i megen selvransagelse. Ikke fordi, jeg har oplevet barndomstraumer af nogen art; -det er i mit tilfælde helt klart, fordi jeg er kontrollfreak. En "last", som jeg på sæt og vis har været nødsaget til at have; dels fordi jeg har været alene-mor til to børn i flere år. Min far bor i Frankrig, og min mor i Jylland, og da jeg samti-

dig er enebarn, så har jeg ikke haft et stort familiemæssigt netværk. - Det bliver man altså ret selvhjulpne af.

Hård nyser på jobbet

Endvidere har jobs, der kræver en stærk psyke - typiske mandejobs - altid tiltrukket mig. Jeg har været fængselsbetjent, arbejdet med svært anbringelige unge og misbrugere osv. - jobs, der kræver, at man har godt styr på sine egne mekanismer.

Jeg har altid haft kontrol over den slags, og været forbandet god til det. Samtidig har jeg altid tiltrukket mænd, der var svagere, end jeg selv. Hvis de var til noget andet, end vanillesex, var det oftest dem, der ville domineres, og så tabte jeg ret hurtigt interessen for dem. Stadig forstod jeg ikke helt selv hvorfor.

Mange har forsøgt at overbevise mig om, at jobvalg og de andre motiver, jeg har skitseret, ikke kunne være årsagen til min lyst til SM. Jeg ser sådan på det, at det ved jeg nok bedst selv. For mig er der en klar sammenhæng, men jeg er helt klar over, at det kan forholde sig anderledes for andre mennesker.

Nu er det fandeme mig, der bestemmer

Jeg ved ikke noget bedre, end når min Herre fratager mig kontrollen. Og det er hårdt arbejde, for jeg er ikke god til at lægge den fra mig. Jeg er ikke submissiv af natur, men jeg ynder at sige, at jeg elsker at blive hjulpet til at være det.

Når det sker, er det ligesom at være fri - fri for ansvar, andet ansvar, end at behage ham, og jeg føler mig som født på ny flere dage efter.

Han fortæller mig også, at når han "rigtig har haft fat i mig", så er jeg langt sødere og blidere i et stykke tid bagefter. Jeg må nok erkende, at det også er blevet et reelt behov for mig, et behov for at blive "trynet" og sat på plads. Lidt a'la "du er ganske vist dominerende, moster, men nu er det fandeme mig, der bestemmer!"

Begyndelsen

I begyndelsen, var jeg netop blevet skilt fra en mand, som nærmest havde båret mig på hænder - men jeg følte, jeg blev kvalt.

Lokket af en veninde, som chattede på Scor,

oprettede jeg så en chatprofil. I begyndelsen chattede jeg ikke på SM-chatten, men havnede der efter kort tid alligevel. Jeg oplevede det som en meget varm modtagelse - langt mere imødekomende, end i de andre chat-rooms.

Efter kort tid mødte jeg min nuværende kæreste og samlever, som jeg også har fået et barn sammen med.

Åbenhed og selverkendelse

Jeg har altid været en åben person, og er også åben omkring min seksualitet, som jo stadig er forholdsvis ny for mig. - Det er i hvert fald nyt for mig at udleve den, måske fordi, jeg har været så længe om at erkende 100% for mig selv, hvad jeg har lyst til.

Jeg er forresten vild med at få smæk. Mine venner igennem mange år ved alle, at jeg er til SM. Det startede med hende, jeg har kendt længst. Det skete på en bytur, hvor vi havde fået en tår over tørsten, og jeg pludselig udrød, at jeg for resten var vild med at få smæk. Vi var begge ved at dø af grin, og så snakkede vi ikke så meget mere om det den aften. Men forståeligt nok, stillede hun en masse spørgsmål de følgende gange, vi var sammen.

Jeg tror ikke, hun forstod alt, hvad jeg fortalte hende, eller rettere, jeg tror ikke, hun kunne forstå, at jeg "er til det." Jeg forventer ikke, at mine medmennesker uden videre forstår min lyst - i store træk, ligesom jeg heller ikke forstår, hvorfor de "nøjes" med vanillesex. Pudsigt nok, jeg har ikke mødt fordomme eller fordømmelse - kun nysgerrighed og lidt undren. Det gælder faktisk hele vejen rundt i vennekredsen.

Åbenhjertighed er smitsomt

Undervejs har jeg mødt nysgerrighed fra de venner, jeg måske mindst ventede det fra. Jeg er blevet trukket sådan til side - især når de måske har været lettere selskabelige overrasede - og blevet spurgt af venner med nedslagne øjne og rødmende kinder - nogle med ligefrem lysende øjne - om dette og hint. Jeg svarer altid så godt jeg kan, og husker også at gøre opmærksom på, at sådan har JEG det, men at der er uendeligt mange måder at lege med SM på. Og lige så mange grader af ekstrem udfoldelse.

Folk vil høre om det ekstreme

Folk vil, sjovt nok, altid helst høre om det mest ekstreme. Enten elsker de at blive forargede, eller også pirrer det dem. Det kan jeg jo kun gisne om.

Men det er faktisk en helt ny verden, der åbner sig, hvis man fortæller om sin seksualitet. De fleste er på et eller andet plan ret interesserede, ikke kun i det rent fysiske, det er måske nok der, førstehåndsbaseret interesse er, men senere kommer også spørgsmålet om det psykiske, og det synes jeg er mindst ligeså spændende at fortælle om!

Familien er fredet

Min familie har jeg dog aldrig fortalt noget, og det kommer jeg heller ikke til. Det er jeg for blufærdig til, og mener også at vide, at det er de også.

Jeg har heller ikke behov for at vide noget om mine forældres sexliv. Det betragter jeg som værende deres, helt alene.

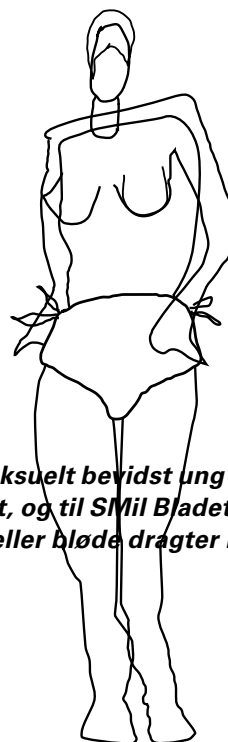
Man skal kunne arbejde sammen bagefter

Kolleger fortæller jeg ikke om min seksualitet. Jeg er på barsel lige nu, men mit job gør krav på mange af mine "mandlige" sider - og samtidig er de fleste af mine kolleger mænd. Min erfaring siger mig, at de er mere til udveksling af blondine-jokes, end til dybsindige samtaler om sexlivets mysterier. Men hvis emnet engang skulle dukke op ved et arrangement, så ville jeg sikkert forsigtigt fortælle lidt alligevel. Man må nok lodde, hvor åben det er klogt at være. Man skal jo også kunne arbejde sammen bagefter, men jeg er nu egentlig ret sikker på, at hvis man selv er afslappet omkring det, så er de fleste andre mennesker det også, måske især mænd. Jeg er klar over den bemærkning sikkert kan få nogle op af stolene, men det er nu min erfaring, at mænd ikke så let bliver forargede, som kvinder.

De interessante samtaler

At tale åbent om seksualitet blandt venner og gode bekendte - uanset, hvad man er til, har for mig altid ført til både sjove, dybe og interessante samtaler. Ofte giver det også folk mulighed for at tale om deres egne, endnu ikke udlevede, fantasier; og dem har vi vel alle? Giv dem en chance.

BABY MILLE

Når Mille bliver våd, forrykkes begreberne for de fleste. For Mille er en seksuelt bevidst ung dame på 24 år, som får tørt på, når blodet skal rulle hurtigere i årerne. Mille er infantilist, og til SMil Bladet fortæller hun om sin -isme og om samlivet med en partner, som ikke selv er til bleer eller bløde dragter i frotté.

Tekst à la Cirkus | **Foto** Sir Stefan

Huset er skagensgult og ser hyggeligt ud, og udsigten tager næsten pusten fra én. Havet ligger mindre end et stenkast borte, og eftermiddagssolen får vandet til at funkke og flimre som en dis, der strækker sig langt forbi horisonten.

Der lugter af brænderøg, så der er tændt op indenfor. Jeg glæder mig lidt, for temperaturen udenfor er langt under frysepunktet, og vinden er bidende.

Så opdager hunden mig. Dyb gøen fra en stor hund. Døren bliver åbnet, og Rottweileren, som kommer mig i møde sammen med den smilende kvinde, er mindst lige så skøn, som han er stor.

Kvinden har tindrende klare øjne og et lidt genert smil og byder mig indenfor, da hun har forvisset sig om, det er i orden, at hendes hund har slugt halvdelen af min arm. Han er glad.

Varmen fra kaminen gør godt, og stuerne er rene og hyggelige. Her bor mennesker, som holder af deres hjem. Og det kan ses.

Aldrig for gammel til at være baby

Mille er infantilist. Efter hendes eget udsagn, er infantilister mennesker, som kan

lide at have det godt. –Og så er det vist også noget med at have ble på og lege med bamser.

Mille ligner ikke et barn. Hun ligner en voksen kvinde, og hun lyder som en voksen kvinde, da hun viser mig tilrette i lædersofaen og tænder en cigaret, imens hun fortæller mig, at hun er 24 år gammel, og ikke mener, at man nogensinde bliver for gammel til at være baby.

Mille bor på landet sammen med sin kæreste, som ikke selv er infantilist eller interesseret i legene med bleer og bamser.

Parret har ikke selv nogen børn, udover

den treårige Rottweiler, som for øjeblikket er i færd med at give mig en meget kærlig ansigts-peeling med tungen.

Når den anden ikke tænder

Jeg vil vide, om det ikke er problematisk at være til bleer, bamser og Duplo-klodser, når den anden part i forholdet ikke forstår det?

Mille:

"Både ja og nej. Han respekterer det fuldt ud, og han kører mig også gerne til forskellige arrangementer, når jeg skal andre steder hen og lege. På den måde er han meget åben, og han accepterer også,

at andre mennesker skifter ble på mig som en naturlig del af den leg, vi leger. Det er min seksualitet, og det respekterer han."

Men skaber det aldrig sammenstød?

At sove med ble og lege med bamser må da kræve lidt mere, end bare respekt for hinanden?

Mille tøver kort, inden hun svarer:

"Indimellem tror jeg, vi undgår konfrontationer ved, at han – hvordan skal jeg sige det – lader som om, bleen ikke er der?"

–Eller også gør jeg det lidt lettere ved mest at lege, når han ikke er hjemme ..."

Jeg spørger, fordi jeg ikke ved det:

"Kan man være infantilist i enrum?"

Hun har et glimt i øjet og smiler bredt:

"Ja, da – man kan da sagtens lege med bamser alene"

Tabu

Mille kender en del andre infantilister – der er flere af hendes slags, end man tror. Måske fordi, infantilisme stadig er tabu. Det er efterhånden bredt accepteret at være til smæk i enden og raslende kæder i soveværelset, men når man først bliver rigtigt varm indeni, når man er iført ble, sut og kravledragt, kniber det stadig med åbenheden, mener Mille.

Jeg vil vide, hvor alle infantilisterne er, når man nu ikke kan få øje på dem.

"Jamen vi mødes til fester, hvor vi leger og taler sammen – både som voksne og som børn... vi kommer faktisk fra hele landet, og vi mødes også på tværs af landsdelene – måske netop fordi, vi trods alt er ret få."

Diskretion

Mille dyrker oftest sin infantilisme udenfor sit eget hjem.

"Dels er det af hensyn til min kæreste, som ikke er vanvittigt begejstret for tanken – og dels er det fordi, vi trods alt bor i et landsby-samfund, hvor sladderer løber temmelig hurtigt, hvis den først slipper ud."

Hun tager et sug af cigarettens og fortsætter:

"Ind imellem kommer her enkelte veninder, men vi er ret diskrete – vi går for eksempel ikke udenfor i kravledragter."

Er det sex?

Jeg prøver at holde styr på begreberne, og er nødt til at spørge:

"Er det sex?"

Mille giver sig god tid til at svare:

"Jeg ved det faktisk ikke. Hvad er sex? For mig er sondringen meget den samme som i forhold til SM; for mig handler det meget om at overlade mig selv i en andens varetægt og lade en anden styre, hvad der skal foregå – jeg føler mig taget vare på, jeg føler mig fri og glad, og det er en lettelse, at nogen tager ansvaret for alting. Samtidig er det lyst, handling og konsekvens, som er til at overskue: Når jeg er tørstig, skal jeg have noget at drikke, når jeg har tisset, får jeg skiftet ble – og er jeg uartig, risikerer jeg at få en endefuld"

Hun rødmer let.

"Omvendt er det også fantastisk dejligt og ubekymret, når nogen nusser én og læser højt for én ..."

Jeg kalder dem mor og far

Jeg vil vide, hvordan man finder en partner, som lever op til de forventninger.

"Det er heller ikke altid ubetinget let. Problemet består ofte i, at folk har svært ved at rumme, at min seksualitet ikke munder ud i traditionel samleje-sex."

Det, som er væsentligt for mig er, at det er partnere, som udstråler myndighed og ro, og som er i stand til at nyde det, selvom det, vi laver, ikke kulminerer i sex, men i omsorg, sjov og leg."

Jeg bliver nysgerrig:

"Hvad kalder du dem?"

"Jeg kalder dem da mor og far"

kommer det prompte fra Mille med et bredt smil.

"Ret hurtigt falder mange potentielle partnere fra af sig selv, når det går op for dem, at babyer hverken har samleje eller oral sex – men enkelte er lidt tungere i det og skal have tingene forklaret temmelig firkantet, inden de forstår, at infantilisme ikke bare er en alternativ rute til sex. De fleste har simpelt hen svært ved at forstå, at der ikke er sex i seksualitet"

Hun tilføjer:

"Men det er individuelt. For mig er infantilisme forbundet med ophidselse og seksualitet, men for andre, kan det være blot for seksuelt relaterede følelser, ved jeg"

Det er en leg

"Men når du så mødes med en 'mor' eller 'far' – er det så også seksuelt for dem?"

"Hm – ja, det er det. Selvfølgelig er det ligeså individuelt som for alle andre, men jeg har klart indtryk af, at det også for mine partnere er seksuelt stimulerende på et eller andet plan – de er bare i stand til at rumme en anden form for seksualitet, som ikke nødvendigvis er så fysisk. Det er jo i høj grad mentalt, det der sker, når jeg leger."

Når jeg har tisset i min ble og skal skiftes – og når den, der skifter mig begynder at pille ved mig, bliver jeg liderlig – men det gør

mig ikke liderlig at have en ble på, imens jeg slår græs eller går til købmanden for at handle – det føles bare rart. Om det er seksuelt, er et fortolkningsspørgsmål, men det rummer formentlig hele spektret – fokus er bare et andet sted, end for de fleste.”

Hun smiler.

“Er det leg eller alvor?”, spørger jeg

“Det er en leg.”

“Altid?”

“Ja, det vil jeg mene, men det er da et reelt behov. Hvis jeg ikke får sluppet mig selv løs i længere tid, savner jeg det. Jeg bliver rastløs og frustreret.”

Jeg spørger, om hun kan lette frustrationen ved at være alene, eller om det er en trang til at være sammen med nogen?

“Nej – det kan jeg sagtens selv – men jeg har brug for at lege.”

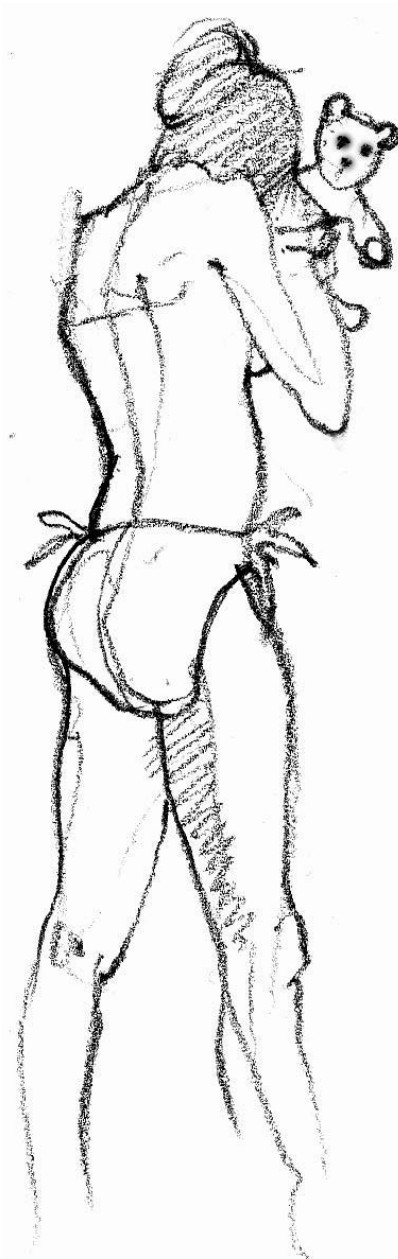
Flere kvinder, tak – og et pigeværelse

Mille oplever sin seksualitet som farvestrålende, venlig og glad. Hun bruger infantilsternes stand på messen, Kinky Copenhagen, som et eksempel, hvor den hyggelige bås med bamser, farvestrålende tapeter og tæpper stod i skarp kontrast til de mange sorte og skumle stande med lak, nitter, læder og piske.

“På den måde tror jeg egentlig, infantilister ofte har meget lettere ved at komme i kontakt med mennesker. Vores udtryk er venligt og sjovt – og imødekommende – hvori mod alt det mørke og dystre ind imellem kan virke som en barriere, tror jeg.”

Hvis du kunne få opfyldt et ønske for infantilister for fremtiden, hvad skulle det så være?

“Flere kvinder”, siger Mille prompte. “Der er alt for få kvinder, som går i ble. Jeg tror det handler om, at kvinder føder børn og ofte bærer et enormt ansvar i hverdagen – de har simpelthen sværere ved at lægge ansvaret fra sig og være barnlige.”

Hvordan ser en ideel verden ud for en infantilist?

“Jamen jeg har jo allerede det helt perfekte sted at bo. Jeg har det dejligt. Men jeg vil le nok, hvis jeg kunne få alting præcis, som jeg ville have det, gerne have et rigtigt legeværelse. Et pigeværelse. Det synes min kæreste dog stadig er at stramme den en tand over evne.

Jeg ville selvfølgelig også gerne, om min kæreste kunne udfylde en forældre-rolle for mig – det ville være ideelt – i en perfekt

verden. Men jeg har det jo allerede dejligt, og jeg vil ikke undvære hverken ham eller noget andet.”

Jeg bliver inviteret på en rundtur på ejendommen, og jeg accepterer taknemmeligt. Vi kigger på heste, på havet og på himmelen, imens vi sludrer om løst og fast og traver over de isklædte marker.

Mille er en kvinde med let til smil og en umiddelbar imødekommethed, som er sjælden. Hun har samtidig en seksualitet og en lyst, som på mange måder er væsentligt anderledes fra, hvad de fleste af os kender til, eller kan forholde os til uden videre. Og hun har både mod og gnist til at udleve sine fantasier om kærlighed, klap, Legoklodser og en tør ble – og en våd. Jeg kunne have talt med den ubekymrede kvinde med det klare smil og den ligefremme facade længe endnu, men det er ved at være sent, og jeg har langt hjem.

Det har været en lærerig dag, og jeg kører derfra med den tanke, at hvor der er mod og vilje, er der også plads til at leve selv vore allerhemmeligste lyster ud for fuld udblæsning. Og jeg smiler, imens solen går ned bag markerne til venstre for bilen.

Du kan læse mere om Mille på hendes hjemmeside:

- <http://www.mille.blepige.dk>

Flere danske infantilist-hjemmesider finder du her:

- <http://www.sitecenter.dk/babyt2>
- <http://www.babylai.dk>
- www.bledreng.dk

Internationale sider, som handler om infantilisme:

- <http://infantilism.org/>
- <http://www.adultbaby.co.uk>
- <http://www.geocities.com/SouthBeach/Marina/6943/>

Endvidere bragte DR2 i februar måned en reportage, hvor vi blandt andet fik lov at deltage i en rigtig barnlig fest for voksne og komme lidt tættere ind på livet af infantilismen.

TRUTH HURTS

Tekst Steen Schapiro www.steenschapiro.dk | **Tegning** Aksel Kaalund

Sandhed gør ondt.
Smerte fører til sandhed.

SM opdyrker nøgenhed,
skærer overfladen væk,
afslører vor essens,
vor kerne.

Nådesløshed og ydmygelse er nødvendig for at kunne bryde gennem vore skjold.
Sårbarhed og smerte er nødvendig, for at vi kan åbne os.
Hjælpeløshed og underkastelse er nødvendig, for at vort ego kan reduceres og vor ægte følsomhed træde frem.
Overgivelse, en symbolsk død, er nødvendig, for at vi kan transformere os.

Vi må søge at knække vore barrierer,
et skjold af normalitetstro og fælles falliterklæringer,
selvkontrol og egoisme,
kodet ind i os af sprog, kultur, religion.

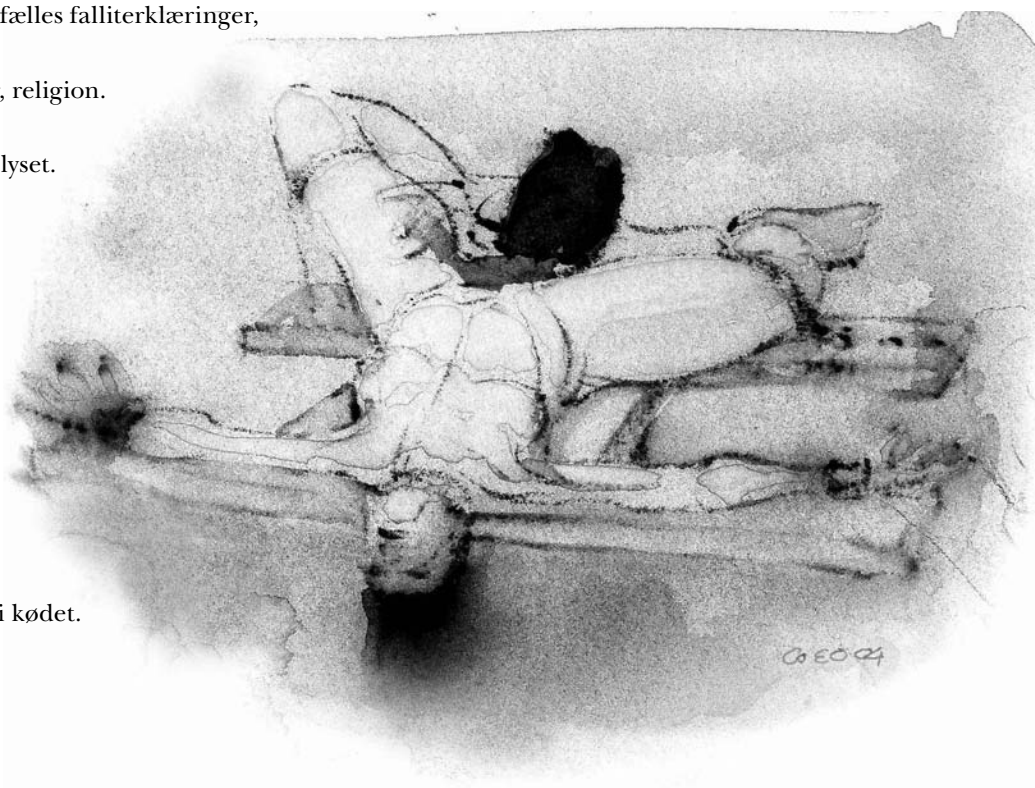
Vi må gennem smerten, mod lyset.
Med ønsket om at åbne sig.
Viljen til at ofre sig.
Driften efter at berøre.
Modet til at elske.

For kærlighed skal føles.
Nøgenhed kræver mod.
Sex er frygtindgydende.
Ømhed ryster os.
Sandhed gør altid ondt.

Sandheden er, at vi er fanget i kødet.

Afhængige af vore sanser.
Slave af vore drifter.
Hjælpeløse i vor krop.
Bondage, ydmygelse og tortur afslører det for os.
Det fylder os med rædsel, og det fascinerer og tænder os uendeligt.

En nøgen dans, ind i vor ubegribelige, fantastiske, menneskelige tilstand.

Kære SMil Blad

Hermed en lille beretning fra det virkelige liv – en kommentar til en af de kvinder, der sidste nummer mente, at nettet ikke kan bruges til seriøs kontakt.

For nogle år siden gjorde jeg mig det klart, at jeg var kommet til en skillevej i mit liv. Enten måtte jeg definitivt opgive at leve nogle drømme og fantasier ud – eller jeg måtte være klar til at tage nogle drastiske skridt for at udleve disse. Begge dele ville indebære valg og fravalg, med vidtrækkende konsekvenser, såvel privat som erhvervsmæssigt. I mange år inden da, havde jeg skiftevis fornægtet og undertrykt disse "forbudte" lyster – og kompenseret herfor med et heftigt karriereforløb.

Grundet forskellige hændelser blev det mig meget klart, at visse ting ikke kan vente. Livet bliver jo ikke genudsendt, og man kan ikke nå, i et senere afsnit, hvad man ikke nåede i dette.

Derfor besluttede jeg mig for at vove mig ud på det dybe vand.

Gennem en bekendt blev jeg ved et tilfælde introduceret til nettet som en kontaktmulighed. Jeg var meget overrasket over, hvor omfattende og veludbygget dette kontaktsystem var. En stærkt medvirkende faktor til, at jeg ikke tidligere havde levet diverse lyster ud, var ganske simpelt vanskeligheden i at etablere kontakt til relevante personer. Man går jo ikke hen til en person på et diskotek eller et lignende sted og proklamerer, at man har lyst til at lege med S.M. I hvert fald ikke i de kredse, jeg færdes i. Nettet kom derfor som en gave til mig. Da det i høj grad var alvor for mig – altså ikke et spørgsmål om hurtige seksuelle oplevelser, men om at finde en partner for resten af livet, brugte jeg en del tid på at overveje grundigt, hvad jeg egentlig søgte. Dette formulerede jeg i en profil på 8-10 linier, kort men temmelig specifikt. Jeg var meget omhyggelig med mit ordvalg, idet disse ord helst skulle appellere til netop den type mand, som jeg søgte.

Det overrasker nok ikke nogen, at jeg fik en hel del henvendelser. Samtlige blev læst omhyggeligt. Jeg studerede selvfølgelig indholdet i brevene, men også folks ordvalg, sprog, formulering og stil. På basis heraf foretog jeg en grovsortering, og sendte høflige afslag. Efter cirka to dage ændrede jeg profiltæksten til "ikke søgende". På det tidspunkt havde jeg nogle relevante emner, som jeg gerne ville se nærmere på i ro og mag, uden at skulle forholde mig til for meget andet.

Herefter brevvekslede jeg med de pågældende om alle mulige emner: Seksuelle lyster og erfaringer (naturligvis), synet på politiske og samfundsmæssige emner, uddannelse, beskæftigelse, ønsker, drømme og visioner for fremtiden.

Hvis man søger noget varigt, tror jeg, det er en god ide at tage sig tid til en grundig brevveksling, så man kan finde ind til, hvad det er for en person, man har kontakt med. Jeg tror, det er vigtigt at have nogenlunde sammenfaldende holdninger til de store ting i livet, samt nogenlunde de samme mål og ønsker til, hvordan en fælles fremtid ideelt skal forme sig – samt selvfølgelig overensstemmelse omkring de seksuelle lyster.

Ud fra de svar jeg fik, snævrede feltet gradvist ind, og jeg endte op med min Hersker. Jeg

havde ikke på noget tidspunkt anvendt chatten, idet jeg hellere ville have gennemtænkte svar end hurtige replikker. Jeg havde tid til at vente og ville være så sikker i min sag, som man kan være, inden jeg valgte at gå skridtet videre. Jeg tror, det er her en del af de problemer og skuffelser opstår, som blev omtalt i interviewet i sidste nummer. Jeg tror ikke på konceptet "søger sexpartner, men er åben for, hvad det kan udvikle sig til." Man er nødt til at gøre sig klart, hvad man søger og formulere sin profil i overensstemmelse hermed. Hvis det er hurtige seksuelle oplevelser, man søger, kan det være fint at anvende chatten til at få en hurtig aftale i stand – så er egentlig kun overensstemmelse mellem de seksuelle lyster vigtig.

Efter at have brevvekslet med min Hersker i cirka et halvt år, var jeg klar til at møde ham. Jeg havde på det tidspunkt hverken set billeder af ham eller talt med ham i telefonen. Jeg havde kun de oplysninger om ham – højde, vægt, hårfarve osv. – som indgik i hans profilttekst. Til gengæld følte jeg, at jeg kendte hans personlighed, og for mig var det det vigtigste. Jeg havde besluttet mig for at møde ham, uden på forhånd at have dannet et billede via foto eller en stemme i telefonen. Jeg ville møde ham med et åbent sind.

I den mellemliggende tid havde jeg læst en mængde SM-sider på nettet – herunder alle de gode råd til nybegyndere. Jeg gjorde alt det, man **ikke** skal gøre. Jeg skulle mødes med ham på et hotel. Inden da, havde jeg fjernet alt fra min taske, som indeholdt navn, adresse eller andre personlige data, således, at han ikke ville være i stand til at finde frem til min virkelige identitet. Dette havde jeg gjort, fordi jeg ville forhindre ham i senere at kunne finde frem til mig, såfremt vort møde skulle vise sig at være en fiasko. Jeg havde parkeret bilen et stykke derfra, således at han ikke kunne komme til at se nummerpladen. Jeg havde **ikke** aftalt med nogen, at jeg skulle ringe og fortælle, at alt var i orden – det sidste jeg ønskede var, at nogen skulle finde ud af hvad jeg var i gang med. Kort sagt – der var ikke et øje i verden, der vidste hvor jeg var, eller hvad jeg var i gang med. Jeg var bange, men også besynderligt afklaret. Skulle han – trods min omhyggelige udforskning – vise sig at være en psykopat, var det bare ærgerligt. Med mine 53 kilo og 165 cm ville jeg ikke have en chance. Men for mig er det vigtigere at have levet fuldt ud – med den deraf følgende risiko – end en dag at dø, uden at have haft mødet til virkelig at leve.

Det var virkelig et hop ud på det dybe vand.....

Det var hans ønske, at vores roller skulle være etableret fra det øjeblik, vi så hinanden. Jeg så heller ikke nogen grund til at udskyde det, som skulle ske, og bruge tid på krampagtig snak, som formentlig nemt kunne blive pinlig. Jeg mødtes med ham i lobbyen. Jeg var kommet i god tid og sad og ventede i et lunt hjørne. Pludselig stod han der og iagttog mig. Jeg havde ikke set ham komme, men jeg var straks klar over, at det var ham, da jeg så ham. Jeg rejste mig – med en puls på omkring 200 – og gik hen til ham.

Oppe på værelset sagde han to-tre sætninger – blandt andet om stopord – hvorefter han blidt, men bestemt, gik i gang. Jeg havde ikke sagt en lyd – og var ude af stand til det. Stopordet ville ikke have hjulpet mig meget. Jeg er typen, der stort set mister evnen til at sige menneskeord, når det bliver vildt – så er der kun lyde tilbage. Heldigvis er min Hersker god til at afkode mine lyde. Efter to-tre timers leg hvilede vi os, drak øl og kælede. Jeg lå i hans arme, og endelig kunne vi tale sammen. Herefter legede vi igen. Snakkede og legede skiftevis hele natten. Hverken han eller jeg sov den nat.

Foreløbig har det været en succes. Vi har nu kendt hinanden – i virkeligheden – i næsten to og et halvt år, foruden det halve års brevveksling. Meget i mit liv er ændret. Fra brevene vidste jeg, at

min Hersker ønsker, at dette skal være vores måde at leve sammen på på fuld tid. Min hersker har et job som administrerende direktør, hvilket indebærer en del rejser og repræsentation. Det er såvel mit som min Herskers ønske, at jeg skal være til rådighed for ham - at han skal være centrum i mit liv - at vi skal dele så meget af vores liv med hinanden som muligt. Jeg skal leve som "kæledyr og legetøj," og bruge meget af min tid på at holde min krop smuk og i form til ham. Jeg har derfor skåret mit eget arbejde drastisk ned således, at jeg er i stand til at følge ham på hans rejser og deltage når det ønskes. Således påtager jeg mig nu udelukkende udvalgte opgaver - både for at opretholde min professionelle standard og kontakten til miljøet. Dette arrangement er meget givende, både for ham og mig. Jeg er fuldstændig klar over, at en række advarende røster nu vil hæve sig. Men vi lever kun en gang, og hidtil har jeg fortrudt flere ting, som jeg **ikke** har gjort, end ting, som jeg **har** gjort. For alle eventualiteters skyld, har vi aftalt juridiske forholdsregler til beskyttelse af min økonomi og velfærd, såfremt vores forhold en dag skulle ophøre.

Jeg har altid haft svært ved at forestille mig, at børn og SM kan fungere godt sammen, hvilket måske dybest set er grunden til, at jeg aldrig har haft lyst til at få børn. Jeg forestiller mig, at man dels må lægge bånd på sig selv en meget stor del af dagens timer, dels have nogle kryptiske forklaringer på lager. Kort sagt - børn ville hæmme den frie udfoldelse. Heldigvis er min Hersker enig med mig - noget jeg selvfølgelig allerede vidste fra vores breveksling. Det var vigtigt, at der ikke skulle være seksuelle begrænsninger for min Hersker. Da han ikke ønsker at bruge prævention, og eftersom jeg har det dårlig med p-piller, valgte jeg sterilisation. Hos min egen læge fik jeg at vide, at der var cirka et års ventetid på det lokale sygehus. Hun tilbød at sætte at sætte mig på en "hurtigst muligt hvor som helst liste." Kort efter fik jeg brev fra et sygehus omtrent 100 km borte med indkaldelse til forundersøgelse.

Sammen med min Hersker tog jeg derhen en torsdag morgen. Den ældre overlæge på stedet klarede hurtigt papirgangen, hvorefter han meddelte mig at de ville kontakte mig "om nogle måneder." Han fortalte at kutymen var, at folk skulle have tid til at tænke sig om og fortryde. Jeg spurgte, om det ikke var muligt hurtigere, idet jeg var bevidst om, hvad jeg gjorde og ikke behøvede mere tid til overvejelse. Da han svarede, havde jeg en klar fornemmelse af, at han ville "prøve" min seriositet, da han foreslog den næstfølgende tirsdag, hvor de havde haft et afbud. Således blev det. Det skulle ske ambulant, og min Hersker havde taget fri i nogle dage for at passe på mig. Da jeg vågnede af bedøvelsen, var han det første, jeg så. Han lagde sig hos mig i sengen og holdt om mig, til jeg var helt vågen, hvorefter han gav mig mad og drikke. Sygeplejersken var meget sød og forstående og lod det ske - dog med en smilende bemærkning om, at det vist var imod reglerne. Min Hersker har et veludviklet omsorgsgen - og forkælelsesgen, som her kom til fuld udfoldelse. Jeg er bevidst om, at det i virkeligheden blot er den bløde side af hans ejergen, men jeg nyder også denne side af vort forhold i fulde drag.

Justine

I BEGYNDELSEN VAR ORDET

Der er altid en samtale i gang i SM-miljøet om billedmæssig æstetik, jævnfør en læserbrevsdebat her i bladet for nylig. Det handler ofte om forskelle på mænds og kvinders præferencer på det punkt. Også sprogligt gør lignende forskelle sig gældende. Hvilke ord bruger vi, og hvordan beskriver man sine hedeste ønsker overfor en partner? For at illustrere det, kan du her følge med i en korrespondance imellem Victor Felix og en kvindelig læser, Justine, der samtidig er en personlig bekendt af Victor Felix.

Af Victor Felix og Justine.

Foto William Hamilton og Flemming Nielsen

Kære Victor Felix,

Efter vores lange samtale har jeg brugt meget tid på at overveje og tale med en vis herre. Mange af de ting vi har talt om er faktisk ikke så enkle.

Kommunikation, æstetik, uindfrie forventninger og pornoens vildveje.

I sidste ende handler det hele om kommunikation, mangel på samme, eller simpel signalforvirring.

Efter at have studeret en stak af min Herskers gamle pornoblade fra årene '96 til '98, er jeg måske kommet lidt på sporet af, hvor det går galt for mange par - og hvorfor. Mange mænd synes at tro, at de medvirker i en pornofilm, når de er sammen med en pige. De synes at have den opfattelse, at det der ønskes af dem, er "lige på og hårdt" - fysisk såvel som sprogligt - altså et scenario, som det de har oplevet i pornofilm og -blade. Jeg kan selvfølgelig ikke udelukke, at nogle piger ønsker det på den måde, men jeg har svært ved at forestille mig, at det kan gælde ret mange.

Det første sted, det kan gå galt, er ved det første møde. Jeg tror ikke det er for-

kert, når jeg antager, at mange i SM-miljøet møder hinanden via nettet. Hvis man ikke er ærlig i sin kommunikation her, er det oplagt, at der er basis for at gå fejl af hinanden, og måske mødes man med nogle forventninger, som ikke kan indfries. Det betyder, at den profil man laver, så vidt muligt skal afspejle, dels hvilken person man selv er, dels hvad man søger.

En af de ting, vi har diskuteret er, hvilke betegnelser, der kan anvendes i en profil, for at fjerne de værste misforståelser. m-pige/S-fyr er jo kun meget generelle overskrifter. Vi er nået frem til, at man kan lave en grov inddeling i tre "typer" af m-piger:

"Tøs/slavetøs" - sågar udtrykket "slave-so" er set anvendt: Den type, der tænder på nedværdigelse, smerte m.v., og som ofte også "er til" diverse toiletaktiviteter.

"Masochist": Den type, som tænder på smerte.

"Slavinde": Den type, som først og fremmest tænder på det mere raffinerede, æstetiske og mindre fysiske - ofte betegnet dominans.

Jeg er klar over, at dette er en forsimpning af tingene, og at der er hybridformer, men det er en forholdsvis klar inddeling.

Sværere bliver det, når man skal finde betegnelser for de mænd/herskere/S-fyre, som modsvarer ovenstående tre grundinddelinger. Det er forholdsvis simpelt at finde en pendant til masochist - nemlig sadist. Men med de andre to typer bliver det straks mere diffust. Her er altså virkelig basis for at få fat i tudsen i stedet for prinsen. Personligt foretrækker jeg udtrykket S-fyr som pendant til slavetøs/tøs, og udtrykkene Hersker/Herre/Master/Sir som pendant til slavinde.

Hvis man ser på forhold med en m-fyr og en S-pige, bliver det endnu sværere. Specielt, når det handler om at finde en pendant til tøs, og når det handler om at finde tre forskellige betegnelser for de modsvarende dominaer. Kort sagt: Det ville være hensigtsmæssigt at få etableret nogle klart definerede betegnelser.

Æstetik. Vigtige ting, som Herskere burde forstå:

Specielt i et hersker/slavinde-forhold - jeg ser herefter bort fra tøs/S-fyr forhold, og måske også fra rene sadist/masochist-

forhold - er æstetik vigtigt for, at begge parter får den optimale oplevelse. Per definition er den ene part nødt til at slippe kontrollen og overlade den til den anden. For at det herefter fungerer, er man nødt til at være rimeligt sikker på, at den anden ikke udsætter én for noget, som enten udløser simpel væmmelse, eller bare bryder fortryllesen og gør det hele til en ynkelig affære.

For mig gælder det, at for have den fornødne respekt for en Hersker - jeg anvender her ordet "Hersker" som pendant til slavinde - og dermed anerkende ham som en hersker - er han nødt til at være et ophøjet væsen. Han skal være en gentleman med dannelse, stil og manerer. Han skal være velsoigneret - det burde være uforløst at nævne det i 2004 - klæde sig med stil, have viden om verden omkring sig og kunne kommunikere på et vist niveau.

Billeder

Som du ved, har min Hersker og jeg mødt en del mænd og et enkelt par. I en række af disse tilfælde har de pågældende imidlertid ikke levet op til de forventninger, man kunne have i kraft af profilen.

Et fællestræk for disse er, at de alle har haft en "flot profil." Hermed menes en profil, der opfylder elementær sproglig - og eventuelt tilsvarende billedmæssig æstetik. For eksempel finder jeg det plat og vulgært at se nærbilleder af kønsdele udstillet på nettet. Nogenbilleder er fint med mig - men smukt, stilfuldt og raffineret - som 50'ernes pinup piger.

Sprog

Et andet fællestræk for de, som vi - min Hersker - har valgt at møde, har været, at de i deres profiler har anvendt et sobert sprog. Men virkeligheden har et par gange vist sig at være en anden.

En af de ting, som rigtig mange - mænd - ikke forstår er, at de devaluerer sig selv ved at anvende et sprog, som leder tanken hen på niårige drenge i en skolegård, der konkurrerer om at turde bruge "frække ord." Det virker patetisk, når voksne mænd, som burde udstråle værdighed, anvender udtryk som p., f., p., når det samme kan siges så meget mere stilfuldt med ord som: lem, manddom, skød, bryster eller barm. Ligeledes bør kroppens

indgange ikke omtales som "huller", min Hersker anvender simpelthen udtrykket "åbninger"...

Efter at have mødt en del forskellige mennesker og have læst meget, er jeg nået frem til den konklusion, at mange - mænd - simpelthen er blevet så vant til at se og høre udtryk, som ovennævnte, at de ikke længere opfatter dem som vulgære og "lav stil," men bare som almindelige. Dette gør det så meget desto mere påkrævet, at man(d) begynder at overveje, hvilket niveau man ønsker at udstråle.

Som du ved, har min Hersker over en 2-års periode mødt omkring 100 piger fra nettet. Han fortæller, at han havde to trin i sin sorteringsmekanisme, som begge havde udgangspunkt i pigernes sproglige stil og niveau. Den første grovsortering skete via chatten - den anden via en telefon-samtale.

Jeg er ikke udelt begejstret for bogen, O's historie, men en af de ting, som bogen bør roses for, er dens sproglige niveau

Hvor???

Et andet træk fra pornoverdenen, som jeg undrer mig over, er den tendens, at manden trækker sig ud, lige før han kommer - for derefter at komme ud over kvindens bryster, ansigt, mave m.v. På billedporno kan dette forklares med ønsket om en visuel effekt. Men i det skrevne ord, f.eks. "De grå sider," savner en sådan adfærd enhver begrundelse, og dog synes den at være en fast bestanddel af scenariet. Efter at have analyseret to hele årgange af "De grå sider," har det slået mig, at disse beretninger er meget ens - både sprogligt og indholdsmæssigt. Efter bladets eget udsagn skulle disse sider være beretninger, indsendt af læserne. Min formodning er dog, at de fleste er fabrikeret af fem-seks forskellige forfattere - og ikke af en bred skare af danskere. Det triste er blot, hvis nogen opfatter disse beretninger som udtryk for, hvad mænd og kvinder rent faktisk føler lyst ved. Min frygt er, at mænd - efter studiet af porno - tror, at det er hvad kvinder ønsker - og at kvinder - på samme baggrund - tror, det er hvad mænd ønsker.

Jeg vil ikke hævde, at jeg har et tilstræk-

keligt empirisk grundlag. Men samtlige mænd, som jeg har talt om dette med, har ikke lyst til at trække sig ud, lige før de kommer, og samtlige kvinder, jeg har talt med, bryder sig ikke om, at manden kommer ud over deres ansigt m.v. Kvinder - slavinder - ønsker generelt at være smukke, tiltrækkende, rene og lækre - og det er måske en smule svært når make up'en flyder ud og håret klistrer sammen.

Beklædning

For mange i SM er beklædning en vigtig faktor. Selv holder jeg, men især min Hersker, meget af smukt undertøj, selvsiddende strømper og smukke sko - elegant, feminint og stilfuldt.

I porno ser man ofte at kvindens tøj/undertøj trækkes til side på forskellig måde i stedet for at blive fjernet helt. Jeg kan ikke udelukke, at nogle finder dette opvildende, men personligt bryder jeg mig ikke om denne fremgangsmåde. Dels er der ofte noget, som skærer sig ind eller strammer - dels blive det dyre og smukke undertøj hurtigt ødelagt af en sådan behandling. Det bør lige nævnes, at de fleste piger foretrækker at blive klædt af "ovenfra" - det vil sige, at tøjet fra overkroppen fjernes som det første.

Til slut vil jeg gerne endnu engang understrege, at ovennævnte særligt er møntet på Herre/slavinde forhold, således, som jeg definerer det. Noget helt andet vil formentlig gøre sig gældende i det, jeg definerer som et S-fyr/tøs forhold, og ligeledes i et rent sadist/masochistforhold ...

Efterskrift

For nylig havde jeg kontakt med en efterskole i det sønderjyske. Her har man indført undervisning i porno ... Dette har man gjort ud fra en erkendelse af, at de unge mennesker, som har søgt viden via porno, starter deres seksuelle karriere på et fuldstændig forkvaklet grundlag. Man er simpelthen nået frem til, at man er nødt til at lære de unge, at porno intet har med virkeligheden at gøre.

Ærbødigt

Justine

Kære Justine.

Tusind tak for dit brev, som har glædet mig meget, og som jeg har læst mange gange. Jeg har lyst til at forholde mig til nogle af de ting du belyser:

Tro mod sig selv

Først er jeg nødt til at sige, at nogle af de ting, som man ser i pornofilm, også hører til mit repertoire, som dækker en del mere, end den vanillesex, man kunne se beskrevet i min ungdoms bolle-ABC, hvor SM jo heller ikke lige var med. Jeg oplever i nogle situationer lige-på-og-hårdt som dejligt, og jeg ved, at nogle piger også kan opleve det sådan. Ligesom jeg kan lide, at hviske uartige ord til hende, jeg er sammen med, når først fortrolighed er opnået. De ord ved jeg også kan gøre lykke - men altså under de rette omstændigheder.

Imidlertid virker det altid dumt, når personer udlever noget, de har set på film, og ikke er autentiske. Derved når jeg frem til det, jeg mener er centralt, nemlig at være tro mod sig selv, og sammen med partneren finde frem til det, som faktisk fornøjer, snarere end det, man ser på film eller læser sig til. Den udforskning kræver både mod, fortrolighed og, ikke mindst, stor ømhed for hinanden. Dine ovenstående betragtninger vil hjælpe mange mænd til at komme tættere på målet for deres attrå. Navnlig, hvis de samme mænd blot evner at læse indenad.

Det rigtige signal

Som du selv skriver, er kategorisering altid en simplificering af tingene, og jeg tror det er helt umuligt at indføre f.eks. forskellige domina-betegnelser som penderanter til lignende betegnelser for den mandlige part.

Sproget har på det område sit eget liv. Når det er sagt, tænker jeg langt hen ad vejen i de samme kategorier som du. Eksempelvis er en slavinde for mig noget kostbart, lækkert og dejligt, som jeg i høj grad attrår, imens en slaveso er et væsen, jeg foretrækker at gå langt uden om. Og hvis hun og gemalen, som i eksemplet fra Express, vi talte om, erklærede sig som højreorienterede nationalister, ville jeg nok nærmest gå i dækning.

I got myself a ...

Som du ved holder jeg meget af den høje sproglige stil, og med et billede af antikke græske statuer på nethinden, vil jeg tænke på en bestemt del af min anatomi som manddom og på skønne kvinder med barm og skød. Dit brev indgyder mig nemlig også ønsket om at være den gentleman, der ikke bryder fortryllelsen. Ligesom din orientering om top-down princippet i afklædningen, som jeg ikke kendte, har givet mig et voldsomt begær efter en 50'er pinup pige, som jeg så på nydeligste vis kunne klæde af fra top til tå, mens jeg hører Cliff Richards store hit fra dengang, "Living doll."

Det er mit inderlige håb, at din Hersker hvisker smukke ord til dig, mens han fornøjer dig på anden vis. Overbring ham mine bedste hilsener!

Picasso opdelte kvinder i kategorierne "gulvmåtter" og "gudinder." Du fortæller mig, at din hersker gør det samme med kvinder i SM-miljøet. De kategorier kan jeg godt lide, og det er altid en ære og en fornøjelse at udveksle tanker med en kvinde af den sidstnævnte kategori.

Med højagtelse

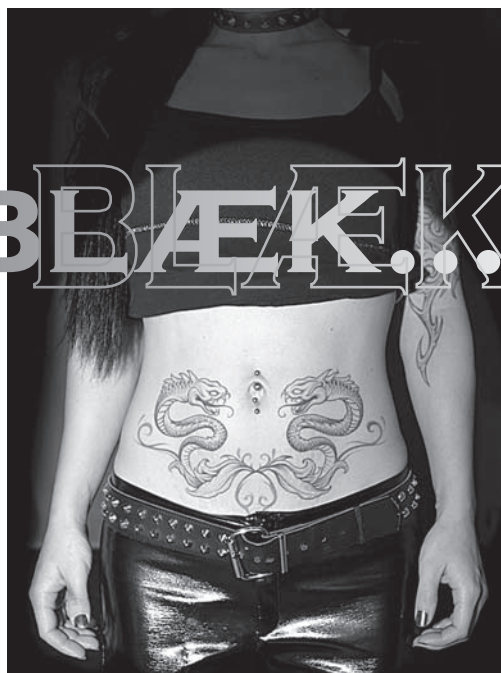
Victor Felix

I STÅL OG BLÆK

Tattoo Expo nr. 9 i Malmø november 2003

Tekst Frank | Foto Frank

Ved den nyligt afholdte messe Kinky Copenhagen erhvervede undertegnede en flyer for Tattoo Expo i Malmø. Det er faktisk et spørgsmål, om jeg nogensinde havde opdaget messen, hvis ikke den lille folder havde været at finde på Kinky Copenhagen.

Nå, bådene til Malmø er nedlagt, og E20 over broen føles som en mindre rejse i Øresundsregionen. Men frem kommer man jo.

Skuepladsen, "Admiralen", ved Folkets Park er en form for hyggelig "rundbue-hal" i gammel stil med masser af gode spotlights, som giver en varm og god atmosfære.

Jeg havde ventet at finde lokaler, som var langt større – som f.eks. Valby-hallen. Men til formålet er arkitekturen glimrende. Det besynderlige og fascinerende urfænomén, tatovering, tiltrækker denne lørdag mange gæster. Hardcore-publikum tænker jeg uvilkårligt ved synet af mange af dem. En masse spændende "blæk- og metal-mennesker" i eksotiske gevandter. Blandt "almindelige" besøgende titter også diverse udsmykninger frem under hverdagsklædedragten. Måske endda en højere blæk-integration, end i Danmark? tænker jeg.

En tatovering og vegetargryde, tak!

Tattoo-båsene summer ivrigt. Standarden af det arbejde, der udføres, virker meget høj. Stande med piercinger, smykker, tøj, magasiner og meget andet, er fordelt rundt i hallen. Man finder også en café og en restaurant. Bl.a. kan man få serveret vegetarisk Wok-gryde for medelst 95 svenske kroner.

Velhængt eller nymalet

På scenen er der foredrag og jævnlige kå-

ringer af bedste tatovering i hver sin stilart. En suspension-forestilling annonceres til kl. 22. (Ophængning af hele kroppen i store kroge, stukket igennem huden.) Jeg tænker på ardannelse og eventuelle andre følger hos dem, der dyrker denne udfoldelse.

Så rides stegen

Foran scenen udfører en - vist nok fransk - mand scarification på en hastigt tilkaldt hal-medarbejder. - Det oprindelige offer er ikke dukket op. Dog signalerer hal-medarbejderen med sine pænt mange tatoveringer en vis grad af forudgående interesse for kropsudsmykning.

Via storskærm vises, hvordan man først laver en hurtig og større frihåndsoptegning med spritpen bag på læggen. Foran et stort og tæt publikum føres skalpellen derpå med hurtige, lange og dybe snit. På storskærmen ser snittene i hvert fald temmelig dybe ud. Jeg tænker umiddelbart på at ride flæskesteg. Offeret virker meget koncentreret, imens hans ansigt hviler mod hans foldede hænder! Fornemmer jeg en vis anspændthed?

Om end her er en tydelig overvægt af svenskere og deltagere fra andre lande, er der samtidig en tydelig dansk repræsentation. Der tales levende alle vegne, og man kommer hinanden åbent og venligt i møde.

Jeg glæder mig allerede til næste, 10. Tattoo Expo i Malmø, og anbefaler varmt, at man lægger vejen forbi.

HVORDAN

FORTÆLLER MAN, AT MAN ER TIL

Eller: kan generthed betale sig ?

Tekst Eivind og Bodil Lange | **Foto** Sir Stefan

Eivind:

"At fortælle sine omgivelser, herunder sin eventuelle partner, at man er til SM, kan for nogle være forbundet med store vanskeligheder. Ofte begrundes disse vanskeligheder med frygt for omgivelsernes manglende accept, eller ligefrem repressalier. Nogle frygter ligefrem at skulle vinke farvel til livsledsager og børn, og vælger derfor at lægge låg på deres seksualitet, eller de dyrker den i smug. Andre springer måske først ud af skabet, når forholdet alligevel er gået i vasken. Men selv da er der nogle, der holder kortene meget tæt til kroppen.

Hvis vi ser på, hvilke mennesker der omgiver os, kan vi i denne sammenhæng groft opdele dem i tre grupper: Familie – herunder partner; venner og bekendte; og arbejdsplads. Endelig en fjerde og ofte overset faktor: En selv.

At skue indad

For at starte med det sidste: Hvis man har en drøm om, at omgivelserne skal acceptere ens seksualitet, at man kan være åben om den - hvilket i øvrigt forøger antallet af mulige partnere, der deler ens interesse, betydeligt - og at man kan håndtere eventuelle negative reaktioner, så er det af afgørende betydning, at man først fremmest accepterer sig selv. Gør man ikke det, kan man næppe forvente, at omgivelserne vil.

Familien

Hvad familien angår – så kan man som bekendt ikke vælge sin familie - man kan eventuelt vælge den fra - men man kan vælge sin partner med omhu. Det er derfor afgørende, at man så tidligt som muligt, når et forhold indledes, melder klart

ud. Dels vil smerten trods alt være mindre, hvis han/hun løber skrigende væk, inden forholdet er blevet ordentligt cementeret, end hvis det er et "gammelt" forhold, der pludselig eksploderer, fordi man ikke længere kunne holde låget på plads.

Venner og bekendte – og taktik

Omkring venner og bekendte vil jeg anbefale en taktik, jeg med fordel selv har anvendt. Kendere af det japanske spil GO vil ikke genkende. Første forudsætning er, at der er mindst én anden, der kender til det, der indtil nu har været din hemmelighed. Den anden forudsætning er et rimeligt tvangsfrit socialt samvær. Taktikken består derefter i sin enkelthed i at være i flertal. Vi forestiller os, at du sidder sammen med en god ven, der ved, at du er til SM, og som accepterer det, sammen med en tredje, der ikke ved det. Ved en passende lejlighed lader du så bomben springe. Den førhen uvidende vil være i mindretal, og vil derfor være mere tilbøjelig til også at acceptere. Med andre ord: Du har nu 3 felter på spillepladen i stedet for 2. Og således videre. Til sidst behøver du ikke anvende den mere, da det er blevet almen viden og accepteret, at du er til SM.

Jeg har selv med held anvendt denne taktik - og så lidt statistik: Mellem 1/4 og 1/3 af dem, der blev udsat for den, viste sig – nogle først senere - selv at være til en eller anden form for SM – og det er vel at mærke mennesker, jeg kender fra andre sammenhænge og har forbindelse til udenfor SM-miljøet. De resterende får et tomt og uinteressert udtryk, hvis samtalen på et tidspunkt skulle falde på emnet – men de accepterer det. Og særligt omkring mænd:

- Vi lægger lige den politiske korrekthed til side et øjeblik - hvis man fortæller at man er til SM, får man hurtigt ry for at være lidt af en buk – blandt mænd! Denne gulerod kan jo så fortæres af dem, der måtte finde behag deri.

Arbejdspladsen

Endelig det emne, hvor der nok er flest kvababbelser: Arbejdspladsen. Selvsagt er det ikke morsomt at forestille sig indtægt, socialt omdømme i videre forstand, karrieremuligheder m.v. blive bragt i fare, blot for at kunne være ærlig over for sig selv og sine omgivelser. Til det vil jeg sige: Vær ærlig! Som Justine så rammende siger andetsteds i bladet: "Livet bliver ikke genudsendt" - eller måske har jeg bare en dårlig hukommelse...

Jeg siger ikke, at man partout skal kende dine seksuelle præferencer på din arbejdsplads. Men det er nu engang lettere at fortælle sandheden, end det er at skulle holde regnskab med, hvor og hvornår man har løjet; og set i bagklogskabens ulideligt klare lys: Katten slipper altid ud af sækken på et eller andet tidspunkt – så hellere på tider og steder, hvor man dog har nogen kontrol over forløbet. Men at være sadomasochist er ikke ensbetydende med, at man tidligt og silde underholder Gud og hvermand med sine seksuelle eskapader. Folk, der er til vaniljesex, går jo heller ikke almindeligvis rundt og underholder omgivelserne med, om de boller på langs eller på tværs i dobbeltsengen.

Bodil:

Medmenneskers venlighed

For efterhånden mange år siden meldte jeg mig ind i foreningen SMil, og jeg blev ef-

ter nogen tid spurgt, om jeg ville stille op til nogle billeder til bladet. Det sagde jeg ja til. På det tidspunkt delte jeg bolig med min mor. Jeg gjorde til alt held det, at jeg orienterede hende om mit forehavende, for der skete det, da bladet udkom med mig på forsiden, at et "venligt medmenneske" smed det ind til hende gennem brevsprækken i nattens mulm og mørke. Jeg havde selv valgt, at hun ikke skulle se mit eksemplar af bladet. Her kunne der være skabt en masse ballade, men ved min åbenhed skete det ikke.

Min erfaring siger mig, at hvad omgivelserne alligevel på et eller andet tidspunkt finder ud af, kan de lige så godt høre fra mig; så har de også mulighed for at stille spørgsmål.

Da vi besluttede at skrive dette indlæg forespurgt vi familiemedlemmer, om de ville give et skriftligt bidrag. Nogle var så venlige at gøre sig den ulejlighed – de kommer her:

Mosterens beretning

Min første reaktion, da Søs fortalte om SM og foreningen, var bekymring for hendes ve og vel. Kunne hun risikere at komme til skade, blive misbrugt o.s.v.?! På daværende tidspunkt var der megen omtale i tv og aviser, hvor nogle var kommet slemt til skade – eller ligefrem mishandlet til døde.

Søs opfattede vi på daværende tidspunkt som lidt naiv, men også meget grænseoverskridende. Hun ville provokere, men hvem?

Jeg kan huske, at jeg inviterede Søs ud en sommerdag, hvor vi sad i haven og slikkede sol.

Her fortalte hun meget detaljeret om SM, foreningen m.v. Jeg kan huske, at jeg spurgte meget, gik tæt på, og blev beroliget, da hun fortalte om Jeres regler om den enkelte, og om, hvad den enkelte ville gå med til. Der faldt en sten fra mit hjerte.

Til familiesammenkomster fortalte Søs vidt og bredt om sin interesse. Jeg kan huske, at fætter Henrik sagde til mig: "Det er interessant og egentlig modigt at fortælle om, men samtidig også voldsomt og rigeligt - jeg fortæller jo ikke om mit sexliv, og slet ikke så detaljeret." På samme måde havde jeg det faktisk selv.

Denne form for udbredelse er dog aftaget kraftigt. Så vidt jeg bemærker, fortæller I nu kun, hvis I skal lave et eller andet i eller for foreningen.

Min egen mening om det at være sadomasochist er ganske afslappet.

Folk må selv om, hvad de foretager sig i fritiden, og

tro på hvad de vil, så længe, de ikke forsøger at omvende mig.

Jeg har ingen problemer med at fortælle omgangskreds og kolleger om, at jeg har familiemedlemmer, der er til SM - det viser sig jo netop ofte, at andre også kender nogen, der falder udenfor normen - hvad det så end er.

Om det er medlemskabet i SMil, eller hvad, så opfatter jeg Søs som mere harmonisk og udadvendt i dag - der er sket en god udvikling.

Broderens beretning

Første gang det gik op for mig, at min søster har et anderledes sexliv, var faktisk da vores familie begyndte at behandle mig anderledes ...

Jeg var i min ungdom lidt kriminel, så der var ingen i familien, der skulle have noget med mig at gøre.

Da min søster så stod frem som medlem af SMil, var jeg ikke længere den mest underlige i familien, og jeg havde jo set et og andet på min vej gennem nattelivet, så nu var det lige pludselig mig, de kunne spørge ud om hende den underlige, som åbenbart ikke havde fået nok tæsk hjemme.

Jeg tror, at der har været mange i familien, der har villet spørge ind til, hvad det var hun gik og lavede; men deres blufærdighed holdt dem tilbage. Når noget er ukendt, er man jo tilbøjelig til at tage afstand; så gør man ikke noget galt.

Så jeg har set det som lidt af en hjælp, at hun stod frem og tog noget af opmærksomheden væk fra mig.

Jeg har altid beundret hende for hendes mod til at stå frem, og ikke som andre, prøve at skjule, hvem hun i virkeligheden er.

Folk må efter min mening dyrke den form for sex, de lyster, bare de ikke stopper mig i at få udlevet mine drømme på det område. Så længe min søster har det godt med det, er det ikke noget jeg på nogen måde kan eller vil blande mig i.

Åbenhjertighed gør livet lettere

Mange mennesker lever et godt liv i åbenhed, og uden at lægge skjul på deres lyst til SM. Konklusionen på denne samling af udtalelser må være, at hvis man er modig og vejer tingene op mod hinanden, kan det indimellem betale sig at sætte en smule på spil, for at vinde så uendeligt meget igen.

AT BÆRE EN BYRDE

"Ingen byrde må stoppe dig. Ingen byrde må være så tung at bære, at den bremser dig i din udvikling. Ingen har retten til at give dig den slags byrder."

Af Mie Nielsen | Illustration A. Kaiser

Helles tankerække var stoppet op ved de sætninger hendes farmor engang for mange år siden havde givet hende. Farmor havde været en dejlig, varm og meget nobel kvinde. Moralen var i højsædet, og det var altid den hun handlede ud fra. Dog havde der altid været plads til omsorgen, hvilket de tre sætninger også vidnede om. Siden hendes død havde hun i høj grad været Helles støtte. Når noget var svært, så tænkte hun tilbage på farmoderen og forestillede sig hvad hun ville have sagt, der kunne gøre tingene lettere.

Helle sukkede lettere opgivende og rynkede panden. Tit var det bare så meget lettere sagt end gjort! Hvordan kunne det være, at hun på den ene side var så optaget af det her, at det fik hende til at mærke lysten efter at dele det med andre, og hun så på den anden side oplevede præcis den byrde det var ikke at kunne dele?!

Det hændte oftere og oftere, at hun følte et ubehædigt behov for at fortælle sine veninder om Jan. Hun ville så gerne kunne dele det han gjorde ved hende, måden han havde forandret hendes liv på og de fantastiske gode oplevelser de havde sammen, men hun kunne ikke.

Det var et lukket land, forbudt område, grænselandet. De var jo ikke kærestes, men Herre og tøs. Der var da ganske vist tale om varme følelser, men ikke om forelskelse eller kærlighed. Helle havde ingen planer om at flytte sammen med Jan, som for øvrigt også var lykkelig gift. Deres forhold var baseret på sex og underkastelse, leg og tilladelse til at eksperimentere med fantasier og grænser. Det kunne lyde banalt, men det bragte så mange følelser frem i hen-

de, følelser hun ikke anede hun rummede. Der var både lysten, men også glæden og spændingen. Som når han havde bundet hendes arme og ben fast til korsets hårde flade og blindfoldet hende. Det magiske øjeblik der opstod, når alle andre indtryk end lydene og følesansen var udelukket. Den kriblende, dirrende spænding der kunne gøre hende sanseløs af begær efter ham, fordi hun aldrig vidste hvad det næste ville være han fandt på.

Hun var jo heller ikke den samme mere. Ikke efter at hun var blevet hans. Selv om deres leg var begrænset, så var de i tæt kontakt med hinanden via mail, telefon og sms. Han vidste altid nøjagtigt hvad hun lavede, og han krydrede ofte hendes hverdag med opgaver, som hun skulle udføre og melde tilbage på.

Hvordan får man lige sagt det til sine kolleger under morgenkaffen?

"Jeg er tilbage om et øjeblik! Min Herre har lige sendt mig en sms, der siger jeg skal gå ud på toilettet og onanere til stregen, men jeg må ikke komme!"

Helle slog en lille latter op, nej der var sikkert mange der ville få kaffen i den gale hals. Det noble, nydelige, småborgerlige advokatkontor var ikke gearret til den slags udtalelser. Omvendt måtte der jo bare være mange der havde det ligesom hun selv? Det skulle man da mene, ikke sandt?

Tankevækkende så svært livet kunne være. Selvfølgelig havde hun mødt et par kvinder i logen, som hun talte godt med. De var vigtige støtter for hende, fordi hun kunne dele sine inderste tanker med ligesindede. Men fortielsen, det at skulle skamme sig

over at have den lyst – det kunne drive hende til vanvid! Det var jo ikke sådan at forstå, at hun havde lyst til at krænge sit sexliv ud til alle og enhver, slet ikke. Blot ville hun gerne have muligheden for at sige:

”Jeg er Jans tøs og jeg er stolt over at være det! Han er en pragtfuld Herre!”

Helle kiggede ned i den halvtomme kaffekop, hun havde mellem hænderne, og rystede opgivende på hovedet. Irritationen tog atter over og hun satte den hårdt fra sig, rejste sig brat og gik rundt i den lille lejlighed med vrede skridt. Hun savnede, at kunne dele ham med sine omgivelser. For eksempel at hun kunne tage ham med som sin ledsager til en fest. At det ikke kun skulle være sex der forbandt dem, men at der kunne være plads til andet også.

Det var nu ikke det eneste problem hun havde. Der var så mange andre aspekter, som det havde indflydelse på. Skam og skyldfølelse var også en del af det. Både overfor Jans kone og overfor hendes egen moral. Hun vidste, at Jans kone ikke var informeret om deres forhold, og det nagede hende tit. Selvfølgelig var det ikke hendes problem, det var jo hans valg, men igen – hun var en del af det.

Tingene blev bare tit problematiske. Som nu dengang Jan havde sendt hende ud for at købe halsbånd og reb til brug ved bondage. Først havde hun stejlet, det ville hun bare ikke! Men han havde givet hende udførlige instrukser om navn, fabrikat og størrelse og hun havde indvilliget. Hvor svært kunne det være?

Der lå både en dyrehandel og en sejlsportsbutik i den nærmeste storby, og han havde jo ret i, at det ville være lettere for hende end for ham, der skulle køre væsentligt længere.

Da dagen oprandt hvor hun alligevel havde et ærinde i byen, svingede hun vejen forbi sejlsportsbutikken og gik ind med oprejst pande. Hun havde set ekspedienten, en midaldrende mand, direkte i øjnene og havde med klar stemme sagt:

”Goddag! Jeg skal bruge 20 meter Sika reb, 6 mm i tykkelsen!”

Til hendes store rædsel havde han kigget undrende på hende, mens han forklarede, at han ikke kendte den type reb. Hvad hun skulle bruge det til? Rødmen var skudt op i hendes kinder og hendes mund blev helt tør. Panikken havde grebet hende og forvildet stirrede hun rundt i butikken, mens hendes hjerte arbejdede på højtryk efter et passende svar. Hun kunne ikke fortælle ham sandheden! Hun fik frem-

stammet en ynkelig forklaring om at hun bare var sendt i byen og havde kigget desperat på ham.

Han købte den ikke, hendes forklaring, men havde taget hende med ned til afdelingen med reb og havde fremvist flere andre typer. Helle var desperationsrand nær, hvordan skulle hun kunne sikre sig at de var bløde nok og at de kunne vaskes? Tøven fik hun spurgt om hun lige måtte røre og panderynkende gav han hende lov, alt imens han igen spurgt om hvad det skulle bruges til? Helle blev næsten vred. Hun følte, at han kunne gennemskue hende, og at han godt vidste besked. Hvorfor skulle det være sådan et tabu? Hvorfor kunne man ikke bare stå frem og sige: Ja, jeg er til SM, har du et problem med det?!

Det ville med garanti lukke munden på ham, men hun vovede ikke. Skyld og skam gik hånd i hånd med at være en del af det sorte univers. Hun fik i stedet fremsat sine spørgsmål om hvorvidt det kunne vaskes? Jan havde sagt, at Sika reb ville blive betydelig mere blødt efter en gang vask. Endelig forbarmede ekspedienten sig, og han påbegyndte en længere udredning om at sejlerne da tit vaskede deres reb, så det kunne vedkommende, som hun købte rebet for, vel også gøre? Han var endda så venlig, at komme med praktiske råd til hvordan hun kunne forebygge vaskemaskineskader ved at putte rebet ind i et dyne-

betræk inden og hælde godt med skyllemiddel på, så ville det blive ekstra blødt. Det sidste blev sagt med et lidt slesk smil og Helle kunne være sunket i jorden. Hun hadede det her!

Da hun endelig var tumlet ud af butikken svor hun på, at det var sidste gang han fik hende overtalt til den slags indkøb. Men rædslerne var ikke forbi. Hun skulle forbi dyrehandleren og købe et halsbånd. Jan havde instrueret hende i, at det skulle være samme størrelse som til en rottweiler, det ville passe hendes hals også. Helle tænkte ved sig selv at denne opgave ikke kunne gå galt, herregud – et halsbånd kan enhver jo købe! Under alle omstændigheder kunne det ikke blive værre end oplevelsen i sejlsportsbutikken, og igen tog hun fejl!

Det begyndte ellers så godt. Hun valgte en noget anden teknik denne gang og marcherede direkte ind i butikken, hen til skranken og fremsatte sit ærinde.

”Jeg skal købe en gave, et halsbånd til en Rottweiler, har du det?”

A. Kaiser

Ekspedienten havde venligt nikket og fortalte straks om alle de modeller der fandtes, om det skulle være af læder? Helle havde rynket panden, det kom jo an på prisen og blødheden! Han fremviste beredvilligt de forskellige modeller, inklusive dem i den dyre ende, der var dekorerede. Helle rynkede på næsen ved synet af de mange nitter og små dyremotiver. Det ville hun ikke gå med! Hun var omhyggelig med at føle sig frem, mærkede på blødheden og bøjeligheden. Og så gik det atter galt! Han kiggede pludselig så underligt på hende og sagde med en slet skjult ironi.

"Kom med herved bagved – der gemmer jeg de virkelige bløde!"

Helle rødmede straks og fulgte tøvende med ham. Det her var bare for meget! Var det så åbenlyst at hun var til SM? Og hvad var det han ville vise hende? Nervøsiteten bredte sig, men hun måtte sige til hans forsvar at han havde nogle bløde halsbånd. Hvis han bare ikke skulle demonstrere så tydeligt hvor meget de kunne spændes ind! Og hvor feminine de var –

for at understrege fandt han et tyndt læderhalsbånd og viste hende med store bevægelser hvor lille det kunne blive og forklarede hvordan man kunne lave ekstra huller.

Helle rødmede dybt og forsøgte af alt magt at fastholde facaden.

"Ja, nu er det jo til en Rottweiler – så jeg tager det brede! Den er jo stor - sådan en hund!"

Han havde sendt hende et frækt smil og spurgt om han skulle pakke gaven ind. Hun havde afslået hans tilbud og var kommet med en forklaring om, at hun havde flere småting der skulle med! Alt der talte var at komme ud af den butik, og helst så hurtigt som muligt!

Bagefter kunne hun selv se komikken, men et eller andet sted irriterede det hende, at man ikke bare kunne være åben om den slags ting. Ingen byrde må stoppe dig! Nej farmor, men det er pokkers svært at kapere!

Det er så enormt svært at skulle skjule og dermed bliver det til en byrde!

Nå! Hun rejste sig og gik ind i soveværelset. Det var ved at være tid til, at hun skulle gøre sig klar til mødet med Jan. Et stille smil bredte sig om hendes læber. Hun savnede ham så frygtelig og de få møder de havde, var dyrebare for hende.

Mødestedet var deres sædvanlige, et hotelværelse i København. De havde kigget efter andre steder, men ingen af dem brød sig om tanken om snuskede kælderlokaler, og Helle forstod godt, at han ikke ville lege hos hende. Ikke når de ikke var kæresten.

Jan var altid så betænksom. Som han havde pointeret, at fandt hun sig en kæreste, så nyttede det ikke noget, at naboerne kunne berette om at mere end én mand havde sin faste gang hos hende.

Hun klædte sig, som han havde ønsket det. Den knælange, sorte nederdel, den hvide skjorte uden Bh, sorte selvsiddende strømper og selvfølgelig ikke trusser. Hun trak de lange, højhælede støvler på, lynede dem og så var hun klar. Hun valgte at tage en sort habitjakke over skjorten, fordi det generede hende at folk kunne se hendes bryster. Hun var godt klar over, at det var et brud på det han havde ønsket, men hun ville hellere tage imod straffen end at føle sig ydmyget under hele turen ind til mødestedet!

Det generede hende ikke at gå trusseløs, folk kunne jo ikke se det og med den kriblen hun havde i maven hver gang hun skulle mødes med ham, så tændte det hende yderligere. Som vanligt mødtes de på en lille restaurant først, hvor de nød en let frokost og hyggeludrede. Også de stunder værdsatte hun. Når legen først var i gang, så var der ikke tid til omsorg og almen snak, og det var lige så vigtigt et aspekt for hende, som selve legen var det.

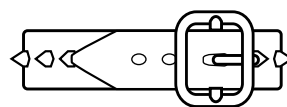
Da de trådte ind på værelset og døren var lukket bag dem, ændrede han karakter. Fra at være den søde, charmerende og meget omsorgsfulde mand blev han til Herren og hun til hans tøs. Nøje inspicerede han hendes påklædning og udseende, fandt mangler og kritisable punkter og hviskede i hendes øre hvad straffen ville blive, hvor mange slag hver enkelt detalje ville koste. Helle stod tavs lyttende og mærkede spændingen, glæden og forventningen ved tanke om den leg der skulle finde sted.

Blot en strøg fra hans finger ned over hendes kind fik hende til at brænde indvendigt. Alt andet omkring hende forsvandt, det var ligegyldigt! Alt der talte i dette øjeblik var, at hun skulle være hans. Han gik hen til sin taske og vendte tilbage med en nihalet pisk.

”Se her, tøs, din Herre har været på indkøb! Jeg synes vi skal lade den få sin debut i dag!”

Helle gyste ved synet. Hidtil havde han kun brugt sin hånd til at slå med, så det var nye tanker for hende at skulle lege med en pisk. Omvendt stoledes hun på ham, og hun vidste, at han kun ville gå til stregen og ikke over. Spørgsmålet var blot, hvor den streg gik, grænselandet var jo svært at definere. Hun kiggede på ham og smilede stille, tilkendegav at han havde lov, at hun tillod det nye stykke legetøj. Han blinkede kortvarigt og bad hende derefter om at klæde sig af. Selv satte han sig i en stol og var blot iagttagende.

Hun gennemførte ritualen som så ofte før, hun vidste jo hvad der tændte ham og hvad der ikke gjorde, og hun gjorde sig stor umage for at give ham det han helst ville have. Da hun var nøgen, rejste han sig, kom over til hende og stillede sig foran hende. Med et lille håndsignal bød han hende om at knæle og hun adlød straks.

Halsbåndet gled på plads og legen var for alvor i gang. Han bandt hende til sengen, således at hun lå på maven og hun smilede forventningsfuldt, da piskens snerte kærtegnende gled ned over hendes ryg. Da det første slag ramte, gav hun et sæt fra sig, det gjorde ondt! Meget mere ondt end når han brugte hånden! Han var meget opmærksom på hendes signaler og tog styrken af slagene.

Hun både nød og brændte. Varmen, der bredte sig, var saliggørende og hans efterfølgende blide strøg med fingerspidserne var en lise for sjælen. Han lod fingrene glide ned mellem hendes ben, fangede hendes klit og bragte hende på kanten til en orgasme. Helle stønnede sin lyst ud i rummet, fastspændt og ude af stand til andet end bare nydende at tage imod. Lige før hun kom stoppede han, det var en del af spillet – det spil, som hun kendte så godt efterhånden.

Atter tog piskeren over og han varmede hendes ryg og balder. Jamrende forsvandt hun over i en anden verden, der hvor nydelse og smerte går hånd i hånd. Tit var han nødt til at stoppe for at hun kunne falde ned igen. Efter lang tid forbarmede han sig, tog hen-

de hårdt og gav hende den længe ventede orgasme. Han komplimenterede hendes flotte, røde røv og de mange striber der prydede hendes ryg. Helle klynkede da han blidt frigjorde hende, og nød den omsorg hvormed han omfavnede hende. Huden brændte, den efterlod ingen tvivl om, at hun havde været hans. Længe lå de tæt og bare nussede og kælede for hinandens kroppe, inden de tog afsked og Helle atter vendte hjem.

Så snart hun var indenfor døren, ringede telefonen.

"Hej Helle, det er mor! Jeg vil lige minde dig om din nieces fødselsdag i morgen og fortælle dig, at den er rykket, så vi skal mødes i svømmehallen i stedet. Jeg glæder mig til at se dig klokken ti!"

Helle stivnede øjeblikkeligt. Svømmehallen?! Det kunne hun bare ikke! Hun var jo glatbarberet og der var de mange striber! Hun ledte desperat efter en brugbar undskyldning, men kunne ikke komme i tanke om nogen, især ikke da hendes mor fortsatte:

"Jeg var først imod det, da der kommer så mange børn, men du er jo livredder, så jeg er helt tryk ved det, så længe du er med i vandet."

Alle Helles argumenter faldt til jorden og tøvende gav hun efter.

"Er der noget galt, Helle, du lyder så stille?!"

Nervøsiteten var tydelig at spore i moderens stemme og Helle skyndte sig at benægte.

"Nej, nej mor, jeg har det fint, jeg er bare lidt træt!"

Moderen blev beroliget og de talte om løst og fast, inden Helle afsluttede samtalen. Pokkers også! Hun måtte droppe bikinien og finde den gamle bade- dragt frem! Hun skyndte sig ind i soveværelset og tog tøjet af, inden hun stillede sig med ryggen mod spejlet. Et gisp undslap hendes læber, da hun fik øje på sit spejlbillede. Tydelige, højrøde striber dækkede hele ryggen og hendes balder glødede om kap med dem! Hvordan skulle hun kunne forklare sig? Rødmen skød op i hendes kinder og hun fik næsten åndenød.

"Rolig Helle – rolig nu! Det løser sig!"

Hun forsøgte at få kroppen under kontrol, men panikken havde fat i hende.

"Ingen byrde må være så tung at bære, at den bremser dig i din udvikling."

Nej farmor, men kan jeg både og?! Hun kunne fornemme den ældres kvindes ro og faldt langsomt ned igen.

Selvfølger var der en udvej. Hun måtte bare tage det roligt, være den sidste der badede og den første oppe af vandet igen. Det skulle nok gå og hun nægtede at vedkende sig skammen! Hun var et voksent individ, der havde ret til at gøre det, som hun fandt som værende rigtigt for sig selv!

Morgendagen oprandt, og Helle mødte op i svømmehallen som aftalt. Hun knugede posen med badetøjet og hilste på familie og venner. Stemningen var høj og løssluppen, børnene glædede sig vildt og hoppede rundt om Helle. Hun måtte uvilkårligt smile, og da de satte i gang ned mod omklædningen, undskyldte hun sig med, at hun lige skulle på toilettet. Hun smuttede ind på et ledigt toilet og satte sig ned på sædet og pustede ud. Rolig nu – en ting af gangen! Hun ventede til alle andre var under bruserne, klædte sig så af og svøbte håndklædet om kroppen.

Heldigvis var baderummet tomt og hun skyndte sig under det varme vand, fik badedragten på og åndede lettet op. Selve fødselsdagen gik uden problemer, og selskabet brød op efter et par timer.

"Kom, vi skal i sauna Moster Helle!"

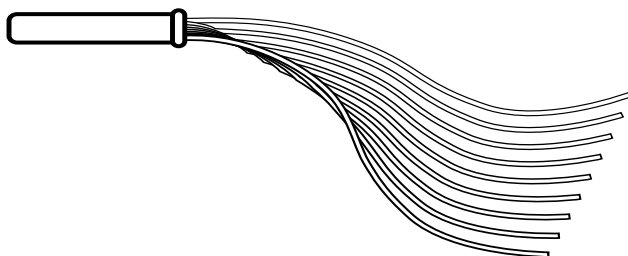
Hendes lille niece kiggede på hende med store, bedende øjne og Helle måtte modstræbende give efter. Modsat de andre gik hun ikke under bruseren, men fortsatte ud på toilettet hvor hun tog badedragten af og svøbte det store håndklæde om kroppen, inden hun satte kursen mod saunaen. Der var næsten helt fyldt, og hun satte sig på den midterste bæk, mens hun beholdt håndklædet svøbt om sig. Alt tegnede godt, indtil moderen pludselig lænede sig forover og bekymret spurgte:

"Hvad har du dog gjort ved dine skuldre, Helle? Du er jo fuld af røde striber?!"

Helle stivnede.

"Ingen har retten til at give dig den slags byrder."

Nej, men hvad svarer jeg så? Fortæl mig farmor, hvorfor skal det her være så svært?!

SMil Bogcafé

At benytte Bogcaféens postordreservice er en billig måde til at få sit SM-legetøj direkte hjem i entreen.
Bogcaféens priser er særdeles rimelige og alt legetøj er i høj kvalitet.

I skemaerne markerer du dine ønsker, skriver derefter dit navn her

NAVN:

ADR

POSTNR. / BY:

og sender katalog eller en KOPI heraf til

SMil Bogcafé
Postboks 691
Sorgenfrigade 4, kld.
2200 København N
tlf: 35 82 84 80

CVR: 15 92 79 41 - Konto: Danske Bank: 3306 447637

BEMÆRK:

Gebyr for efterkrav: 75 kr
Gebyr for betaling med check: 25 kr
Intet salg pr. efterkrav til udlandet

ENGELSKE BØGER		
	Beautys Punishment af Anne Rice	250,-
	Different Loving, The World Of Sexual Dominence & Submission	330,-
	FETISH (en æstetisk nydelse)	199,-
DANSKE BØGER		
	O's historie	150,-
	En wienerskøges historie	98,-
	I fredens vold (Jørgen pagh)	50,-
	Bindegel (Jørgen Pagh)	48,-
DANSKE BØGER I SADIO SERIEN		
	Håndbog for slaver	68,-
	Slaveskolen	68,-
	Knæl slave	68,-
	Bizare orgier	68,-
	Victorias opdragelse	68,-
	Kvinder under pisken	68,-
	En lesbisk 'O'	68,-
	De ulydige niecer	68,-
ENGELSKE TEGNESERIER		
	The Blonde, Vol 2, "Bondage Palace"	98,-
	The Blonde, Vol 3, "Phoebus III"	98,-
	Tops And Bottoms: Bound Beauty	30,-
	Tops And Bottoms: Lady In Charge	30,-
	Tops And Bottoms: Broken Engagements 1	30,-
	Tops And Bottoms: Broken Engagements 2	30,-
	Diary Of A Dominatrix	98,-
VHS VIDEOFILM		
	Ringenes Herskerinde - om piercing	100,-
	Fetish Generation - om lak og læder som fetish	100,-
SKRIV ANTAL I FØRSTE FELT		

BONDAGEREB (priser pr. meter)

6 mm standard skødereb - hvidt med røde nister	6,-
8 mm standard skødereb - hvidt med røde nister	8,-
10 mm standard skødereb - hvidt med røde nister	12,-
6 mm bomuldsreb - hvidt	8,-
8 mm bomuldsreb - hvidt	12,-
8 mm polyamidreb - hvidt	8,-
6 mm hampereb - natur	8,-

BLANDET "HARDWARE"

Brystklemmer med kæde	P	125,-
Standard håndjern med sikkerhedslås	C	375,-
Fingerjern - lille og fiks med sikkerhedslås	D	150,-
Dobbelt karabinhage - katastrofeled: let at åbne	B	20,-
Escort håndjern - bøjlemodel med skruelås. Standardstørrelse	F	350,-
Escort håndjern - bøjlemodel med skruelås. Justérbar, mindre	E	350,-

HÅNDLAVEDE LÆDERVARER I SORT KVALITET MED HÅNDSYET FOER

Gag med latexpenis	O	375,-
Håndmanchetter	G	450,-
Ergonomiske håndmanchetter (svagt koniske)	A	550,-
Ophængningsmanchetter		500,-
Selvspændende manchetter - kraftig kvalitet	H	450,-
Selvspændende manchetter - LANGE - kraftig kvalitet		550,-
Fodmanchetter		450,-
Fodophæng	I	550,-
Fixeringsbælte med 3 stk. D-ringe		700,-
Halsbånd		400,-
Klassisk "O"-halsbånd med kraftig ring foran . S (Ø 34-38 cm)	K	400,-
Klassisk "O"-halsbånd med kraftig ring foran . M (Ø 38-42 cm)	K	400,-
Klassisk "O"-halsbånd med kraftig ring foran . L (Ø 42-46 cm)	K	400,-
Dekorativt minihalsbånd med lille ring foran (uden foer)		135,-
Blindfold	L	220,-
Blindfold med lammepelsfoer		270,-
Quattro	M	110,-
Halsbånd med låsbart spænde - str. S	J	450,-
Halsbånd med låsbart spænde - str. M	J	450,-
Halsbånd med låsbart spænde - str. L	J	450,-

"SLAGTØJ"

Hverdagspisk		90,-
Stor luxuspisk		550,-
Mini luxuspisk		350,-
Rund paddle		450,-
Aflang paddle - længde 44 cm incl. håndtag. 6 cm bred		450,-
Folkepisk		80,-
Mini TAWSE - 25 x 2.5 cm - lige til tasken eller inderlommen		175,-
Standard TAWSE - 40 x 4 cm. - lille, god pisk	N	375,-

SKRIV ANTAL ELLER METER I FØRSTE FELT**Bemærk: De udvalgte effekter er kun en meget lille del af Bogcafeens udvalg.**

Vi har stadig ældre numre af SMil Bladet på lager til en fordelagtig pris.

SORT/HVIDE, PRIS 10 KR/STK ELLER 5 FOR 40 KR.	
Årg. 2 (A5) nr. 8 ☐	
Årg. 4 (A5) nr. 5 ☐ - nr. 6 ☐	
Årg. 5 (A5) nr. 1 ☐ - nr. 2/3 ☐ - nr. 4 ☐	
Årg. 7 (A4) nr. 1 ☐ - nr. 4 ☐	
Årg. 8 (A4) nr. 1 ☐ - nr. 4 ☐	
Årg. 9 (A4) nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 5 ☐	
Årg. 10 (A4) nr. 4 ☐ #A	
FARVEOMSLAG, A4 PRIS 25,-/STK ELLER 5 FOR 100 KR.	
Årg. 11, nr. 6 ☐ #B	
Årg. 12, nr. 4 ☐ #C - nr. 6 ☐	
Årg. 13, nr. 1 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 5 ☐ - nr. 6 ☐	
Årg. 15, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 5 ☐ - nr. 6 ☐	
Årg. 16, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 4 ☐ - nr. 5 ☐	
Årg. 17, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 4 ☐ - nr. 5 ☐ #D - nr. 6 ☐ #E	
Årg. 18, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ #F - nr. 4 ☐ - nr. 5 ☐	
Årg. 19, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 4 ☐ #G - nr. 5 ☐	
Årg. 20, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ #H - nr. 3 ☐ - nr. 4 ☐ #I - nr. 5 ☐	
Årg. 21, nr. 1 ☐ #J - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 4 ☐	
Årg. 22, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ nr. 5 ☐	
Årg. 23, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 4 ☐	
NYESTE ÅRGANGE, TIL PÅTRYKT PRIS 85 KR.	
Årg. 24, nr. 1 ☐ - nr. 2 ☐ - nr. 3 ☐ - nr. 4 ☐	
BLADE FRA SMIL-NORGE	
nr. 30 ☐ - nr. 33 ☐ - nr. 34 ☐ - nr. 35 ☐ - 2001/3* ☐ - 2003/1* ☐	
SKRIV ANTAL I FØRSTE FELT	

1. årgang var 1980. Så ex. årgang 16 er 1995.
Numre med * er i stærkt begrænset oplag

SMil Bogcafé

er åbent

tirsdage og fredage 17-20

Sorgenfrigade 4, kld.

2200 København N

tlf: 35 82 84 80

